

Številka: 007-61/2017/52

Ljubljana, 4.7.2017

EVA 2016-2550-0029

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo – predlog za obravnavo – novo gradivo št. 1

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 17. člena, drugega odstavka 19. člena ter petega in sedmega odstavka 20. člena in za izvrševanje šestega odstavka 104. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15 in 30/16) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji dne ... sprejela naslednji

SKLEP:

Vlada Republike Slovenije izdaja Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:

Datum:

mag. LILIJANA KOZLOVIČ,
GENERALNA SEKRETARKA

Prejmeta:

- Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, Mestni trg 4, 1000 Ljubljana.

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov: /

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje,
- mag. Jana Miklavčič, Direktorat za okolje, vodja Sektorja za odpadke,
- dr. Lucija Jukić Soršak, Direktorat za okolje, Sektor za odpadke,
- Judita Frangež, Direktorat za okolje, Sektor za odpadke.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora: /

5. Kratak povzetek gradiva:

Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15 in 2/16 – popr.) v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 365 z dne 31. 12. 1994, str. 10, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 94/62/ES) za zagotavljanje visoke ravni varstva okolja in delovanja notranjega trga določa

pravila ravnanja v proizvodnji ter pri dajanju v promet in uporabi embalaže ter pravila ravnanja in druge pogoje za zbiranje, ponovno uporabo, predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže za preprečevanje ali zmanjševanje kakršnega koli vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje ter za preprečevanje trgovinskih ovir ter izkrivljanja in omejevanja konkurence. Direktiva 94/62/ES je bila sprejeta za preprečevanje ali zmanjšanje vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje, ne vključuje pa posebnih ukrepov v zvezi s potrošnjo plastičnih nosilnih vrečk, čeprav se take vrečke štejejo za embalažo v smislu te direktive. Ker zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk posledično prispeva k zmanjšanju onesnaževanja okolja, je bila Direktiva 94/62/ES spremenjena z Direktivo (EU) 2015/720 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremembi Direktive 94/62/ES glede zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk (UL L št. 115 z dne 6. 5. 2015, str. 11; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/720/EU), ki nalaga sprejetje ustreznih ukrepov za zmanjšanje potrošnje navedenih vrečk, s temi ukrepi se prispeva k odpravljanju smetenja, spreminjanju vedenjskih vzorcev potrošnikov in spodbujanju preprečevanja odpadkov.

Ta predlog tako v skladu z Direktivo 2015/720/EU določa okoljski cilj – zmanjšati letno raven potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk pod 90 takih vrečk na osebo do 31. decembra 2019 in pod 40 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo do 31. decembra 2025. S 1. 1. 2019 se na vseh prodajnih mestih blaga ali izdelkov uvaja prepoved brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk, ne glede na debelino njihove stene, in sicer kot ukrep za spodbujanje trajnega zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk, za hkratno preprečevanje splošnega povečanja proizvodnje embalaže in za doseg okoljskega cilja zmanjševanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk. Iz vseh ukrepov so v skladu z Direktivo 2015/720/EU izvzete zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so namenjene za primarno embalažo svežih živil, ki niso predpakirana.

Za spremljanje vsakoletnega napredka pri zmanjševanju potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in za poročanje o tem Evropski komisiji (v nadaljnjem besedilu: Komisija) v skladu z Direktivo 2015/720/EU so ključni pravilni in natančni podatki o takih vrečkah, danih v promet. Podatki o embalaži, dani v promet, se zbirajo v skladu z Uredbo o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže (Uradni list RS, št. 32/06, 65/06, 78/08 in 19/10). S tem predlogom pa se ureja poročanje Komisiji o potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk. V skladu z Direktivo 2015/720/EU se o tem poroča v okviru sporočanja podatkov o ravnanju z odpadno embalažo iz Direktive 94/62/ES. Za zdaj se v okviru podatkov o dajanju embalaže v promet ne zbirajo podatki po posameznih embalažnih izdelkih, ampak samo po embalažnih materialih. Za poročanje o potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk pa so potrebni tudi podatki o dajanju posameznih embalažnih izdelkov – plastičnih nosilnih vrečk v promet. Zaradi tega je treba spremeniti tudi Uredbo o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže, in sicer z določitvijo zavezancev za sporočanje posebnih podatkov o dajanju plastičnih nosilnih vrečk v promet in katere podatke bodo ti zavezanci sporočali.

S tem predlogom se ureja tudi ozaveščanje potrošnikov na institucionalni ravni o vplivu lahkih plastičnih nosilnih vrečk na okolje, da se poveča ozaveščenost najširše javnosti o vplivu takih vrečk na okolje in se konča sedanje dojemanje plastike kot neškodljivega in poceni blaga. To je tudi eden izmed ukrepov iz Direktive 2015/720/EU, saj ima obveščanje potrošnikov odločilno vlogo pri doseganju ciljev v zvezi z zmanjšanjem potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk.

Rok za prenos Direktive 2015/720/EU v notranji pravni red je bil 27. november 2016. Evropska komisija je Sloveniji 24. januarja 2017 izrekla uradni opomin, saj še ni bila uradno obveščena o ukrepih, ki zagotavljajo popoln prenos in izvajanje navedene direktive.

Z uveljavitvijo Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo bo delno izveden prenos Direktive 2015/720/EU v notranji pravni red (potrebna bo tudi sprememba Uredbe o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže).

Druge spremembe v tem predlogu se nanašajo na izvedbo popravljalnih ukrepov na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo, ki se zahtevajo z revizijskim poročilom Računskega sodišča Republike Slovenije »Ravnanje s komunalnimi odpadki« ali pa so potrebne zaradi uskladitve Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo s spremembami druge zakonodaje, ki vplivajo na izvajanje te uredbe, ali zaradi uskladitve z nomotehničnimi pravili v skladu z veljavnimi nomotehničnimi smernicami.

6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja - razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	DA
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:		
☐ nov 10.a člen (9. člen tega predloga): izdelava predloge obrazca za osebe, ki dajejo letno v promet do 15.000 kg embalaže za sporočanje podatkov za evidenco oseb, ki dajejo embalažo v promet (ARSO), ☐ 1 do 2 nova zaposlena (ARSO).		
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:		
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: <ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 		NE
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: <ul style="list-style-type: none"> - Skupnosti občin Slovenije SOS: DA - Združenju občin Slovenije ZOS: DA - Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA <ul style="list-style-type: none"> - Nobeno od združenj ni poslalo predlogov in pripomb. 		
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:		
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:		DA
Datum objave: 29. marec 2017		
V razpravo so bili vključeni: <ul style="list-style-type: none"> ☐ nevladne organizacije, ☐ predstavniki zainteresirane javnosti (objava na e-demokraciji), ☐ predstavniki strokovne javnosti (zbornice, družbe za ravnanje z odpadno embalažo, izvajalec javne službe zbiranja komunalnih odpadkov). 		
Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o varstvu okolja. Mnenja, predlogi in pripombe so bili večinoma upoštevani. Stališče do pripomb in mnenj javnosti k temu predpisu, v katerem bodo navedeni razlogi za njihovo upoštevanje oziroma neupoštevanje pri pripravi predpisa, bo objavljeno v svetovnem spletu in sicer po objavi predpisa v Uradnem listu RS.		
Predlagatelji: <ul style="list-style-type: none"> ☐ TZS, ☐ GZS-Združenje kemijske industrije (v imenu proizvajalcev plastičnih vrečk: Makoter d.o.o., Termoplasti-Plama d.o.o., Oberč d.o.o., Pro Emba d.o.o., Eviplass proizvodnja Embalaže Evald Vodopivc s.p.), ☐ GZS - Zbornica komunalnega gospodarstva, 		

- GZS - Služba za varstvo okolja,
- OZS,
- INTERSEROH,
- SLOPAK,
- RECIKEL,
- JKP Sl. Konjice,
- ORZ,
- mreža Plan B.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Upoštevati ni bilo mogoče predlogov za znižanje meje za plačilo embalažnine s sedanjih 15.000 kg embalaže, dane v promet v posameznem koledarskem letu, na 0 kg – 500 kg.

Računsko sodišče je v revizijskem poročilu »Ravnanje s komunalnimi odpadki« ugotovilo, da veljavni predpisi o embalaži in odpadni embalaži ne določajo vzpostavitve evidence vseh oseb, ki dajejo embalažo v promet, in zbiranja podatkov o skupni masi embalaže, dane v promet, po vrstah embalažnih materialov in v posameznem koledarskem letu. Zato ni mogoče ugotoviti, ali je s 36. členom Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo določen prag 15.000 kg embalaže, dane letno v promet, pod katerim osebi, ki da to embalažo v promet, ni treba plačevati stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ustrezno določen ali ne.

S tem predlogom se zato z 9. členom dodajo novi 10.a do 10.c členi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, ki določajo, da se mora vsaka oseba, ki daje embalažo v promet, ne glede maso te embalaže, vpisati v evidenco oseb, ki dajejo embalažo v promet, voditi mora evidenco masi embalaže, dane v promet, ločeno po vrstah embalažnih materialov, in te podatke enkrat letno sporočiti pristojnemu organu. Novi 10.a do 10.c členi ne veljajo za osebe, ki so zavezanci za plačilo okoljske dajatve, ker te podatke vodijo in sporočajo pristojnemu organu že v skladu z Uredbo o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže Z 10. členom tega predloga se posledično črtajo 11. do 13. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, s 30. členom tega predloga pa 49. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo.

S tem predlogom pa se ne spreminja 36. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, v katerem je določen prag 15.000 kg embalaže, dane letno v promet, pod katerim osebi, ki da to embalažo v promet, ni treba plačevati stroškov ravnanja z odpadno embalažo, prav tako se taki osebi ni treba registrirati pri pristojnem organu in ji ni treba sporočati podatkov o masi embalaže, dane v promet v posameznem koledarskem letu, po vrstah embalažnih materialov. Osebe, ki dajejo letno v promet več kot 15.000 kg embalaže, morajo v skladu s 25. členom Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo plačati vse s tem členom predpisane stroške ravnanja z odpadno embalažo. To so proizvajalci embalaže, embalerji ter pridobitelji embalaže in embaliranega blaga, v nekaterih primerih pa tudi trgovci (osebe, ki opravljajo trgovinsko dejavnost kot trgovci na debelo ali posredniki blaga v trgovini na debelo). Za izpolnitev te obveznosti imajo načeloma dve možnosti: ali se vključijo v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo ene od družb za ravnanje z odpadno embalažo (za kar ji plačujejo embalažnino) ali pa vzpostavijo svoj individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo. Kljub izjemi, ki velja za osebe, ki dajejo letno v promet manj kot 15.000 kg embalaže, mnoge med njimi vseeno plačujejo embalažnino eni od družb za ravnanje z odpadno embalažo. Razlogi za to so različni, pogosto zaradi zahtev trgovcev.

Z analizo podatkov, dobljenih na podlagi novih 10.a do 10.c členov in podatkov, dobljenih na podlagi Uredbe o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže, bo mogoče oceniti primernost znižanja praga za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo z vidika vpliva take nove obveznosti na poslovanje srednjih, malih in mikro podjetij, v primerjavi z drugimi možnimi ukrepi, kot sta na primer prenos te obveznosti na trgovce (kot je praksa v nekaterih drugih državah članicah EU) ali natančnejša opredelitev embalažnine. Ena izmed možnosti je tudi dvig višine embalažnine za obstoječe plačnike, kar pa se ne določa s predpisom.

Ker so vsa večja podjetja v Sloveniji, ki dajejo embalažo v promet, vključno s trgovci, že zdaj plačniki embalažnine, se ocenjuje, da bi imel ukrep znižanja praga za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo negativen vpliv predvsem na poslovanje srednjih, malih in mikro podjetij. Zato se k spremembi znižanja tega praga pristopa v dveh korakih. S tem predlogom se z 9. členom (novi 10.a

do 10.c členu) vzpostavlja evidenca oseb, ki dajejo letno v promet manj kot 15.000 kg embalaže in ne plačujejo okoljske dajatve, v tej evidenci pa se bodo vodili tudi podatki o masi embalaže, ki jo te osebe dajejo v promet, po vrstah embalažnih materialov. Če ta masa dejansko pomeni pomemben delež mase vse embalaže, dane letno v promet, se bo v naslednjem koraku ocenila primernost znižanja praga za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo, zlasti z vidika vpliva na poslovanje srednjih, malih in mikro podjetij.

Več v obrazložitvi k 9., 10. in 30. členu tega predloga.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA
IRENA MAJCEN MINISTRICA	

PREDLOG
(2016-2550-0029)

Na podlagi drugega odstavka 17. člena, drugega odstavka 19. člena ter petega in sedmega odstavka 20. člena in za izvrševanje šestega odstavka 104. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15 in 30/16) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo

1. člen

V Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15 in 2/16 – popr.) se v tretjem odstavku 1. člena, 18., 19. in 24. točki prvega odstavka 3. člena, 7. točki 30. člena in enajsti alineji 42. člena besedilo »predpis, ki ureja ravnanje z odpadki« v različnih sklonih nadomesti z besedilom »predpis, ki ureja odpadke« v ustreznem sklonu.

2. člen

V prvem odstavku 1. člena se v tretji alineji besedilo »20; Odločba 2001/171/ES« nadomesti s številom »20«, besedilo »43; Odločba 2006/340/ES« pa s številom »43«. Na koncu besedila se za vejico doda besedilo »(v nadaljnjem besedilu: Odločba 2001/171/ES),«.

V šesti alineji se za besedilom »str. 44;« doda besedilo »v nadaljnjem besedilu:«.

V drugem odstavku se besedilo »98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL L št. 204 z dne 21. 6. 1998, str. 37, z vsemi spremembami)« nadomesti z besedilom »(EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L št. 241 z dne 17. 9. 2015, str. 1)«.

3. člen

V prvem odstavku 3. člena se v 5. točki besedilo »s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki« nadomesti z besedilom »z zakonom, ki ureja varstvo okolja«.

V 6. točki se podpičje nadomesti s piko in doda besedilo »Odpadna embalaža, ki je komunalni odpadki, je tudi odpadna embalaža, izločena pri obdelavi mešanih komunalnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov;«.

V 16. točki se v prvem in drugem stavku za besedilom »izprazni in« doda beseda »to«.

31. in 32. točka se spremenita tako, da se glasita:

»31. izvajalec javne službe je izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov in izvajalec občinske gospodarske javne službe obdelave komunalnih odpadkov;

32. nevarno blago je blago, ki je nevarna kemikalija ali nevaren proizvod v skladu z zakonom, ki ureja kemikalije, ali ki vsebuje te nevarne kemikalije ali nevarne proizvode;«.

V 34. točki se besedilo »izvajalci lokalne javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki« nadomesti z besedilom »izvajalci javne službe«.

Na koncu 35. točke se pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove 36. do 40. točka, ki se glasijo:

»36. plastika je polimer, kot je opredeljen v 5. točki 3. člena Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L št. 396 z dne 30. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2017/1000 z dne 13. junija 2017 o spremembi Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) glede perfluorooktanojske kisline (PFOA), njenih soli in njej sorodnih snovi (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2017, str. 14), ki so mu lahko dodani aditivi ali druge snovi ter se lahko uporabi kot glavna strukturna komponenta nosilnih vrečk;

37. plastične nosilne vrečke so nosilne vrečke iz plastike, z ročaji ali brez, ki so na voljo potrošnikom na prodajnem mestu blaga ali izdelkov;

38. lahke plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 50 mikronov;

39. zelo lahke plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 15 mikronov, ki so potrebne iz higienskih razlogov ali namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, če to prispeva k temu, da se zavrže manj hrane;

40. okso-razgradljive plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke iz plastičnih materialov, ki vsebujejo aditive, ki katalizirajo razgradnjo plastičnega materiala v mikrodelce.«.

4. člen

V drugem odstavku 4. člena se črta besedilo »v odpadni embalaži iz prejšnjega odstavka«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ministrstvo z objavo na svojih spletnih straneh seznanja uporabnike embalaže, zlasti potrošnike, z ukrepi iz prejšnjega odstavka.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

5. člen

Za 4. členom se doda nov 4.a člen, ki se glasi:

»4.a člen
(okoljski cilj glede potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) Letna raven potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk je lahko največ 40 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo.

(2) Pri izračunu okoljskega cilja iz prejšnjega odstavka se ne upoštevajo zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana.«.

6. člen

V petem odstavku 7. člena se za besedilom »tretjega odstavka« doda besedilo »tega člena«.

7. člen

V tretjem in četrtem odstavku 8. člena se za besedo »odstavka« doda besedilo »tega člena«.

8. člen

V 10. členu se črta šesti odstavek.

V dosedanjem sedmem odstavku, ki postane šesti odstavek, se v prvi, drugi in tretji alineji besedilo »petega odstavka tega člena« nadomesti z besedilom »prejšnjega odstavka«.

Dosedanji osmi odstavek postane sedmi odstavek.

9. člen

Za 10. členom in naslovom 3. poglavja »3. Pravila ravnanja pri dajanju embalaže v promet« se dodajo novi 10.a do 10.e člen, ki se glasijo:

»10.a člen
(evidenca oseb, ki dajejo embalažo v promet)

(1) Ministrstvo vodi in vzdržuje evidenco embalerjev, pridobiteljev blaga ter proizvajalcev in pridobiteljev embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe (v nadaljnjem besedilu: evidenca oseb, ki dajejo embalažo v promet).

(2) V evidenci oseb, ki dajejo embalažo v promet, se vodijo podatki o:

1. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu ter matični številki embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca ali pridobitelja embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe,
2. vrsti dejavnosti iz prvega odstavka 25. člena te uredbe, ki jo opravlja v zvezi z embalažo,
3. masi embalaže, dane v promet v posameznem koledarskem letu, po vrsti embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
4. tem, ali zagotavlja ali ne zagotavlja izpolnjevanja obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe,
5. načinu zagotavljanja izpolnjevanja obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe (skupni ali individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo), če gre za osebo, ki zagotavlja izpolnjevanje obveznosti ravnanja z odpadno embalažo, in
6. nazivu družbe za ravnanje z odpadno embalažo, če obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe zagotavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo.

(3) Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe sporočijo ministrstvu podatke iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka v pisni ali elektronski obliki v 30 dneh od začetka opravljanja dejavnosti. Predloga obrazca za sporočanje teh podatkov je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(4) Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe morajo ministrstvu v 30 dneh sporočiti tudi vsako spremembo dejavnosti iz 2. točke drugega odstavka tega člena ali prenehanje opravljanja te dejavnosti, na podlagi česar ministrstvo spremeni podatke v evidenci oseb, ki dajejo embalažo v promet, ali izbriše embalerja, pridobitelja blaga ter proizvajalca ali pridobitelja embalaže iz te evidence.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za embalerje, pridobitelje blaga ter proizvajalce in pridobitelje embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe, ki so zavezanci za plačilo

okoljske dajatve iz predpisa, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže.

10.b člen
(evidenca o dajanju embalaže v promet)

(1) Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe morajo za vsako koledarsko leto posebej voditi evidenco o dajanju embalaže v promet, ki vsebuje podatke o masi embalaže, dane v promet, ločeno po vrstah embalaže in embalažnem materialu iz drugega odstavka 4. člena te uredbe.

(2) Določbe tega člena se ne uporabljajo za embalerje, pridobitelje blaga ter proizvajalce in pridobitelje embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe, ki so zavezanci za plačilo okoljske dajatve iz predpisa, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže.

10.c člen
(obveznost poročanja o dajanju embalaže v promet)

(1) Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe morajo ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta v pisni ali elektronski obliki sporočiti podatke o:

1. masi embalaže, dane v promet v preteklem koledarskem letu, ločeno po vrstah embalaže in embalažnem materialu iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
2. načinu izpolnjevanja obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe v preteklem koledarskem letu (skupni ali individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo ali izjema v skladu s 36. členom te uredbe),
3. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu ter matični številki družbe za ravnanje z odpadno embalažo, s katero je imel v preteklem koledarskem letu sklenjeno pogodbo iz prvega odstavka 26. člena te uredbe, če je v preteklem koledarskem letu zagotavljal obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo,
4. načinu izpolnjevanja obveznosti ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka 25. člena te uredbe v tekočem koledarskem letu (skupni ali individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo ali izjema v skladu s 36. členom te uredbe), in
5. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu ter matični številki družbe za ravnanje z odpadno embalažo, s katero ima v tekočem koledarskem letu sklenjeno pogodbo iz prvega odstavka 26. člena te uredbe, če v tekočem koledarskem letu zagotavlja obveznosti ravnanja z odpadno embalažo v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo.

(2) Predloga obrazca za sporočanje podatkov iz prejšnjega odstavka je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena embalerju, pridobitelju blaga ter proizvajalcu in pridobitelju embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe ni treba sporočiti podatkov o dajanju embalaže v promet za tisto embalažo, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže. Podatke sporočijo samo za tisto količino embalaže, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže, ali s katero se je nadomestila embalaža, ki se je po uporabi zavrгла oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže.

(4) Če je embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec ali pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe ista oseba, se za letno količino embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, šteje celotna količina embalaže, ki jo proizvede, pridobi ali jo sam uporabi zaradi embaliranja blaga v posameznem koledarskem letu.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za embalerje, pridobitelje blaga ter proizvajalce in pridobitelje embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe, ki so zavezanci za plačilo okoljske dajatve iz predpisa, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže.

10.d člen
(vodenje evidence in poročanje distributerja)

(1) Distributer vodi evidenco o številu zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, potrošniku pa jih prodajo kot nosilno vrečko za živila, ki so predpakirana, ali za neživilske proizvode.

(2) Distributer mora ministrstvu do 31. marca tekočega koledarskega leta za preteklo koledarsko leto pisno ali elektronsko predložiti podatke o številu vrečk iz prejšnjega odstavka. Predloga obrazca za sporočanje teh podatkov je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(3) O podatkih iz prejšnjega odstavka vodi ministrstvo evidenco o potrošnji zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, in so bile prodane kot nosilne vrečke za živila, ki so predpakirana, ali za neživilske proizvode. Evidenca za vsakega distributerja vsebuje podatke o osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu ter matični številki distributerja in o številu vrečk iz prejšnjega stavka.

10.e člen
(prepoved brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) Distributer mora zagotoviti, da plastične nosilne vrečke na prodajnem mestu blaga ali izdelkov potrošnikom niso na voljo brezplačno.

(2) Distributer mora prodajno mesto ali mesto ponudbe plastičnih nosilnih vrečk opremiti s cenami vrečk v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko distributer omogoči potrošniku, da na prodajnem mestu brezplačno zamenja odpadno plastično nosilno vrečko, ki jo je kupil pri tem distributerju, za enako novo plastično nosilno vrečko. O tem mora potrošnike obveščati s pisnim obvestilom na prodajnem mestu.

(4) Za prevzete odpadne plastične nosilne vrečke iz prejšnjega odstavka mora distributer, ne glede na njihovo letno količino, izpolnjevati zahteve iz 24. člena te uredbe.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena so kot primerna embalaža živil, ki niso predpakirana, na prodajnem mestu blaga ali izdelkov lahko potrošnikom brezplačno na voljo zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, kot so zlasti sadje, zelenjava, ribe, meso in mesni izdelki, mlečni izdelki, sveže pripravljene sendviči in druga sveže pripravljena živila, ki niso predpakirana. Distributer mora potrošnike o tem obveščati s pisnim obvestilom na vsakem mestu ponudbe takih živil, na katerem so potrošnikom na voljo tudi take zelo lahke plastične nosilne vrečke.«.

10. člen

11. člen se črta.

11. člen

12. člen se črta.

12. člen

13. člen se črta.

13. člen

V prvem odstavku 15. člena se črta besedilo »ali oddajati«.

Za prvim odstavkom se dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, vračati distributerju na način iz 23. člena te uredbe ali oddajati družbi za ravnanje z odpadno embalažo na način iz drugega odstavka 43. člena te uredbe.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek mora končni uporabnik odpadno embalažo, za katero je vzpostavljen individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo v skladu s 27. členom te uredbe, vrniti nosilcu tega individualnega sistema.«.

Dosedanji drugi odstavek, ki postane četrti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Ne glede na določbo prvega in drugega odstavka tega člena lahko končni uporabnik odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki in ki nastaja pri opravljanju trgovinske ali storitvene dejavnosti, prepušča izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane peti odstavek, se za besedo »mora« doda besedilo »končni uporabnik, ki je«, za besedo »leto« pa se doda vejica.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane šesti odstavek, se besedilo »embalažo iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki jo oddaja ali vrača« nadomesti z besedilom »embalažo, ki ni komunalni odpadki, dokler je ne odda, prepusti ali vrne«.

14. člen

16. člen se spremeni tako, da se glasi:

»16. člen
(ravnanje z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadki)

(1) Odpadna embalaža se razvršča med odpadno embalažo, ki je nevarni odpadki, če ima embalažni material lastnosti nevarnih odpadkov, če odpadna embalaža vsebuje ostanke nevarnega blaga ali je z njim onesnažena.

(2) Šteje se, da odpadna embalaža ne vsebuje ostankov nevarnega blaga oziroma ni onesnažena z njim, če:

- je notranjost odpadne embalaže viskoznega nevarnega blaga, postrgana z lopatico ali s čopičem tako, da preostala količina tega blaga ni več uporabljiva,
- je odpadna embalaža tekočega nevarnega blaga izpraznjena tako, da iz nje ne kaplja,
- je odpadna embalaža trdnega nevarnega blaga izpraznjena tako, da se iz nje ne morejo več iztresti ostanki tega blaga, ali
- iz odpadne embalaže s potisnim plinom ne izhaja več potisni plin ali se v tej embalaži ne pretakajo ostanki nevarnega blaga.

(3) Če je embalaža nevarnega blaga opremljena z navodili proizvajalca tega blaga o okolju varni izpraznitvi embalaže, se ne glede na prejšnji odstavek šteje, da ta odpadna embalaža ne vsebuje ostankov nevarnega blaga oziroma ni onesnažena z njim, če je izpraznjena v skladu s temi navodili.

(4) Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki je nevarni odpadki:

- oddajati zbiralcu nevarnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, če gre za odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek,
- prepuščati izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, če gre za odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek.

(5) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo, če je prepuščanje ali oddajanje odpadne embalaže, ki vsebuje ostanke nevarnega blaga ali je z njim onesnažena, urejeno s posebnim predpisom.«.

15. člen

V prvem odstavku 17. člena se besedilo »zadostno število zbiralnic ločenih frakcij za prevzemanje odpadne embalaže« nadomesti z besedilom »ločeno zbiranje odpadne embalaže«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Izvajalec javne službe mora zagotoviti, da je povzročiteljem odpadkov iz četrtega odstavka 15. člena te uredbe dana možnost prepuščanja odpadne embalaže v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Izvajalec javne službe mora v zbirnem centru zagotoviti tako velik skladiščni prostor, da lahko vsaj 14 dni predhodno skladišči ločeno zbrano odpadno embalažo.

(4) Izvajalec javne službe mora v centru za ravnanje s komunalnimi odpadki zagotoviti tako velik skladiščni prostor, da lahko vsaj 14 dni skladišči odpadno embalažo, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov.«.

16. člen

V prvem odstavku 18. člena se prva alineja črta.

V dosedanji drugi alineji, ki postane prva alineja, se črta besedilo »v zbirnih centrih iz 17. člena te uredbe«.

V dosedanji tretji alineji, ki postane druga alineja, se besedilo »obdelavo komunalnih odpadkov« nadomesti z besedilom »ravnanje s komunalnimi odpadki«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Izvajalec javne službe mora omogočiti družbi za ravnanje z odpadno embalažo, da redno prevzema odpadno embalažo v zbirnem centru in centru za ravnanje s komunalnimi odpadki. Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora izvajalec javne službe zagotoviti vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo prevzem odpadne embalaže v deležih iz petega odstavka 19. člena te uredbe. Od 1. januarja do 30. junija tekočega koledarskega leta mora izvajalec javne službe vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih, določenih za preteklo koledarsko leto. Od 1. julija do 31. decembra tekočega koledarskega leta mora izvajalec javne službe vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih, določenih za tekoče koledarsko leto, pri čemer mora upoštevati, da mora v posameznem koledarskem letu vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih, določenih za zadevno koledarsko leto.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če količina zbrane odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe predhodno skladišči v zbirnem centru, ali če količina odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov, ki jo izvajalec javne službe skladišči v objektu za skladiščenje odpadne embalaže, presega 80 % količine odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe lahko hkrati predhodno skladišči glede na zmogljivost zbirnega centra ali hkrati skladišči glede na zmogljivost objekta za skladiščenje odpadne embalaže, mora o tem v treh delovnih dneh pisno ali elektronsko obvestiti družbo za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

Dosedanji četrti odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Izpolnjevanje obveznosti izvajalca javne službe glede oddaje odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, in družbe za ravnanje z odpadno embalažo glede prevzema te embalaže se ugotavlja na podlagi podatkov iz obvestil iz šestega odstavka 19. člena te uredbe, podatkov iz evidence izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila družbe za ravnanje z odpadno embalažo iz 46. člena te uredbe in evidenčnih listov iz predpisa, ki ureja odpadke, o pošiljkah odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo.«.

Dosedanji peti odstavek se črta.

17. člen

V drugem odstavku 19. člena se v prvem stavku za besedo »prevzeti« doda beseda »vso«, drugi stavek pa se črta.

V četrtem odstavku se v 1. točki v:

- prvi alineji pred besedo »stroški« doda besedilo »stroški nabave zabojnikov za ločeno zbiranje odpadne embalaže,«;
- drugi alineji besedilo »v zbiralnicah ločenih frakcij« nadomesti z besedilom »za ločeno zbiranje odpadne embalaže«, besedilo »začasnega skladišča za odpadno embalažo v zbirnih centrih ali centru za obdelavo komunalnih odpadkov« pa se nadomesti z besedilom »zbirnega centra«;
- tretji alineji besedilo »ob njihovi obdelavi pred odstranjevanjem« nadomesti z besedilom »v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki«;
- četrti alineji besedilo »se v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, razvršča med ločeno zbrane nevarne frakcije komunalnih odpadkov« nadomesti z besedilom »je nevarni odpadek, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki«.

V 2. točki se v:

- prvi alineji za besedilom »7. točke« doda besedilo »prvega odstavka«;
- drugi alineji besedilo »ločeno zbranimi nevarnimi frakcijami komunalnih odpadkov« nadomesti z besedilom »odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek,«, besedilo »ali centru za obdelavo komunalnih odpadkov« pa se nadomesti z besedilom »in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki«;
- tretji alineji besedilo »ločeno zbranimi nevarnimi frakcijami komunalnih odpadkov v skladiščih zbirnega centra ali centra za obdelavo komunalnih odpadkov pred njihovo nadaljnjo obdelavo ali odstranjevanjem« nadomesti z besedilom »odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki«.

Peti odstavek se črta.

Dosedanji šesti odstavek postane peti odstavek.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora izvajalec javne službe najpozneje deseti dan tekočega koledarskega meseca pisno ali elektronsko obvestiti vse družbe za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja o količinah zbrane odpadne embalaže in o količinah odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov v preteklem koledarskem mesecu po embalažnih materialih iz priloge 2B te uredbe.«.

18. člen

V prvem odstavku 20. člena se črta besedilo »in prevoza«, besedilo »z drugim« pa se nadomesti z besedilom »s četrtim«.

V tretjem odstavku se besedilo »ki jo je mogoče oddati v nadaljnjo predelavo skupaj z odpadno embalažo, prevzeto kot ločeno zbrano frakcijo komunalnih odpadkov« nadomesti z besedilom »za katero je mogoče zagotoviti nadaljnjo predelavo, pri čemer ima prednost recikliranje«.

19. člen

Drugi odstavek 22. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Šteje se, da odpadna embalaža, izvožena iz EU, izpolnjuje okoljske cilje iz prejšnjega odstavka, če je z gotovostjo mogoče dokazati, da je predelava oziroma recikliranje potekalo pod pogoji, ki so enakovredni pogojem, kot jih v zvezi s tem predpisuje zakonodaja EU, in je ta odpadna embalaža izvožena iz EU v skladu z:

- Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2015/2002 z dne 10. novembra 2015 o spremembi prilog IC in V k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov (UL L št. 294 z dne 11. 11. 2015, str. 1),
- Uredbo Sveta (ES) št. 1420/1999 z dne 29. aprila 1999 o določitvi skupnih pravil in postopkov, ki se uporabljajo za pošiljke določenih vrst odpadkov v določene države nečlanice OECD (UL L št. 166 z dne 1. 7. 1999, str. 6), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (ES) št. 105/2005 z dne 17. novembra 2004 o spremembi uredbe Sveta (ES) št. 1420/1999 in Uredbe Komisije (ES) št. 1547/1999 glede pošiljk določenih vrst odpadkov na Kitajsko in Saudsko Arabijo (UL L št. 20 z dne 22. 1. 2005, str. 9), ter
- Uredbo Komisije (ES) št. 1418/2007 z dne 29. novembra 2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo iz Priloge III ali IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta v nekatere države, za katere se Sklep OECD o nadzoru prehoda odpadkov preko meja ne uporablja (UL L št. 316 z dne 4. 12. 2007, str. 6), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) št. 733/2014 z dne 24. junija 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1418/2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo v nekatere države, ki niso članice OECD (UL L št. 197 z dne 4. 7. 2014, str. 10).«.

20. člen

V drugem odstavku 24. člena se besedilo »prevzeto odpadno embalažo« nadomesti z besedilom »odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka«.

Tretji in četrti odstavek se črtata.

21. člen

V drugem odstavku 26. člena se v 1. točki besedilo »obdelavo komunalnih odpadkov,« nadomesti z besedilom »ravnanje s komunalnimi odpadki, tako da jo od vsakega izvajalca javne službe prevzame najmanj enkrat mesečno, v primeru prejema obvestila iz tretjega odstavka 18. člena te uredbe pa v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila,«.

2. točka se črta.

Dosedanje 3. do 5. točka postanejo 2. do 4. točka.

V dosedanji 6. točki, ki postane 5. točka, se za besedo »petim« doda besedilo »in šestim«.

V dosedanji 7. točki, ki postane 6. točka, se pred besedo »embalažo« doda beseda »odpadno«.

22. člen

V 27. členu se besedilo »odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, pri končnih uporabnikih zbira sam« nadomesti z besedilom »pri končnih uporabnikih sam zagotovi prevzemanje odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadki, in izvira iz embalaže, ki jo daje v promet,«.

23. člen

V prvem odstavku 34. člena se za besedilom »pridobitelj embalaže,« doda besedilo »ki ni oseba iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in«.

V 1. točki se za besedo »embalažo« doda besedilo »v skladu s prvim odstavkom 26. člena te uredbe«.

V 2. točki se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »za kar mora imeti potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo iz 27. člena te uredbe.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Končni uporabnik iz 1. točke prejšnjega odstavka mora vso odpadno embalažo, ki nastane iz embalaže iz prejšnjega odstavka, oddajati družbi za ravnanje z odpadno embalažo, s katero je sklenil pogodbo o zagotavljanju obveznosti iz 25. člena te uredbe.«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedilo »prejšnjega odstavka, ki sam zagotavlja ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje svoje odpadne embalaže sam,« nadomesti z besedilom »2. točke prvega odstavka tega člena«, besedilo »s 27. do 32.« pa se nadomesti z besedilom »z 32. in 33.«.

24. člen

V prvem odstavku 36. člena se besedilo »letne količine iz 12. člena te uredbe« nadomesti z besedilom »15.000 kg«.

V drugem odstavku se za besedo »uporablja« doda besedilo »za plastične nosilne vrečke, za embalažo iz plastike iz polimerov iz vinil kloridov ali drugih halogeniranih olefinov,«.

25. člen

V prvem odstavku 39. člena se za besedo »členom« doda besedilo »in 2. točko prvega odstavka 34. člena«.

Drugi in tretji odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora od izvajalcev javne službe prevzemati odpadno embalažo, ki je zbrana kot ločeno zbrana frakcija, ter odpadno embalažo, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora od izvajalcev javne službe redno prevzemati odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki. Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih iz petega odstavka 19. člena te uredbe. Od 1. januarja do 30. junija tekočega koledarskega leta mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe prevzemati odpadno embalažo v deležih, določenih za preteklo koledarsko leto. Od 1. julija do 31. decembra tekočega koledarskega leta mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe prevzemati odpadno embalažo v deležih, določenih za to tekoče koledarsko leto, pri čemer mora upoštevati, da mora v posameznem koledarskem letu od vsakega izvajalca javne službe prevzeti odpadno embalažo v deležih, določenih za zadevno koledarsko leto.«.

26. člen

44. člen se spremeni tako, da se glasi:

»44. člen
(odlaganje odpadne embalaže)

Ločeno zbrano odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, je prepovedano odstranjevati z odlaganjem, razen če za posamezno vrsto odpadne embalaže ni mogoče zagotoviti ustreznjšega ravnanja v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke.«.

27. člen

V tretjem odstavku 45. člena se besedilo »za njihovo doseganje« nadomesti z besedilom »iz četrtega odstavka 48.a člena te uredbe«.

28. člen

V prvem odstavku 46. člena se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Predloga obrazca poročila je dostopna na spletnih straneh ministrstva.«.

Drugi in tretji odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki družbe za ravnanje z odpadno embalažo,
2. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki embalerjev, pridobiteljev blaga, proizvajalcev embalaže ali pridobiteljev embalaže in trgovcev iz 25. člena te uredbe ter končnih uporabnikov iz 34. člena te uredbe, ki so vključeni v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
3. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu podizvajalcev in drugih oseb, s katerimi zagotavlja zbiranje in obdelavo odpadne embalaže,
4. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo dajejo posamezne osebe iz 2. točke tega odstavka v promet,
5. tarifi za obračunavanje stroškov ravnanja z odpadno embalažo,
6. prihodkih, odhodkih in stroških, povezanih z ravnanjem z odpadno embalažo,

7. načinu določanja mase predelane ali reciklirane odpadne embalaže glede na stopnjo vlažnosti odpadne embalaže in glede na odpadke, ki niso embalaža, in se zberejo skupaj z odpadno embalažo,
8. količini in vrstah odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek in je prevzeta pri izvajalcih javne službe, ločeno po teh izvajalcih,
9. količini in vrstah odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek in je prevzeta od distributerjev in končnih uporabnikov,
10. količini in vrsti embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v prevzeti odpadni embalaži ter masnih deležih tega embalažnega materiala,
11. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil recikliran v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,
12. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil organsko recikliran,
13. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil energetsko predelan,
14. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil odstranjen, ločeno po postopkih odstranjevanja,
15. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil poslan v druge države članice EU ali izvožen v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetsko izrabo,
16. količini prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago, ločeno po vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in po številki odpadka, in
17. dejavnostih obveščanja javnosti in končnih uporabnikov.

(3) Ministrstvo od družbe za ravnanje z odpadno embalažo zahteva dopolnitev poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena, če ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če družba za ravnanje z odpadno embalažo ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o ravnanju z odpadno embalažo ne pošlje v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.«.

29. člen

47. člen se spremeni tako, da se glasi:

»47. člen

(poročilo oseb, ki imajo potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže in pridobitelj embalaže iz 27. člena te uredbe mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti v pisni ali elektronski obliki poročilo o ravnanju z odpadno embalažo, ki izvira iz embalaže, ki jo je dal v promet in za katero je ravnanje zagotovil sam, za preteklo koledarsko leto. Predloga obrazca poročila je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki osebe iz prejšnjega odstavka,
2. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je dal v promet,
3. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je dal v promet in za katero je vključen v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,

4. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je dal v promet in za katero sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo v skladu s 27. členom te uredbe,
5. količini, vrstah in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v odpadni embalaži, ki ni komunalni odpadki in jo je sam prevzel pri končnih uporabnikih v skladu s 27. členom te uredbe,
6. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,
7. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil organsko recikliranje,
8. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil energetsko predelavo,
9. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil odstranjevanje, ločeno po postopkih odstranjevanja,
10. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil poslan v druge države članice EU ali izvožen v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetsko izrabo, in
11. količini in vrsti prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago, ločeno po vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo od osebe iz prvega odstavka tega člena zahteva dopolnitev poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena, če ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(4) Če oseba iz prejšnjega odstavka ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o ravnanju z odpadno embalažo ne pošlje v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.«

30. člen

48. člen se spremeni tako, da se glasi:

»48. člen

(poročilo končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja)

(1) Končni uporabnik iz 34. člena te uredbe, ki nima predhodnega dobavitelja in ki v skladu z 2. točko prvega odstavka 34. člena te uredbe sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo, ki izvira iz embalaže, ki jo je sam pridobil ali uvozil za potrebe opravljanja svoje dejavnosti, mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti v pisni ali elektronski obliki poročilo o ravnanju s to odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto. Predloga obrazca poročila je dostopna na spletnih straneh ministrstva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja,
2. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je sam pridobil ali uvozil,
3. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je sam pridobil ali uvozil in za katero je vključen v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
4. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo je sam pridobil ali uvozil in za katero sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo,
5. količini, vrstah in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v odpadni embalaži, ki je nastala po uporabi embalaže iz prejšnje točke,

6. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,
7. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil organsko recikliranje,
8. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil energetska predelavo,
9. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil odstranjevanje, ločeno po postopkih odstranjevanja,
10. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil poslan v druge države članice EU ali izvožen v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetska izrabo, in
11. količini in vrsti prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago, ločeno po vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in po številki odpadka.

(3) Ministrstvo od končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja, zahteva dopolnitve poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena, če ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(4) Če končni uporabnik, ki nima predhodnega dobavitelja, ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila iz prvega odstavka tega člena ne pošlje v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.«.

31. člen

Za 48. členom se doda nov 48.a člen, ki se glasi:

»48.a člen
(analiza ravnanja z embalažo in odpadno embalažo)

(1) Ministrstvo do 31. decembra tekočega leta pripravi analizo ravnanja z embalažo in odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto in jo najpozneje do 15. januarja naslednjega leta objavi na svojih spletnih straneh.

(2) Ministrstvo pripravi analizo ravnanja z embalažo in odpadno embalažo na podlagi:

1. podatkov iz evidence oseb, ki dajejo embalažo v promet iz 10.a člena te uredbe,
2. podatkov iz evidence embalerjev, pridobiteljev embaliranega blaga in proizvajalcev oziroma pridobiteljev embalaže, ki ni namenjena embaliranju blaga iz predpisa, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže,
3. poročil iz 46., 47. in 48. člena te uredbe ter
4. poročil izvirnih povzročiteljev odpadkov o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi, poročil zbiralcev o zbiranju odpadkov in poročil izvajalcev obdelave o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, v katerih so navedene osebe poročale o odpadni embalaži.

(3) V analizi ravnanja z embalažo in odpadno embalažo so navedeni podatki o:

1. količini embalaže, dane v promet, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
2. količini embalaže, ki so jo dali v promet udeleženci v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo, za katero je družba za ravnanje z odpadno embalažo obračunala storitev ravnanja z odpadno embalažo, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
3. količini embalaže, ki so jo dale v promet osebe, ki so zagotavljale individualne sisteme ravnanja z odpadno embalažo, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
4. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu družb za ravnanje z odpadno embalažo, ki so zagotavljale skupne sisteme ravnanja z odpadno embalažo,

5. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu oseb, ki so zagotavljale individualne sisteme ravnanja z odpadno embalažo,
6. zbirnih centrih in zbiralnicah odpadne embalaže iz 43. člena te uredbe, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
7. količini in deležih odpadne embalaže, ki so jo družbe za ravnanje z odpadno embalažo prevzele od izvajalcev javne službe, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in izvajalcih javne službe ter ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
8. doseganju deležev prevzemanja odpadne embalaže, določenih v skladu s petim odstavkom 19. člena te uredbe, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
9. količini odpadne embalaže, ki so jo družbe za ravnanje z odpadno embalažo prevzele od končnih uporabnikov in distributerjev, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
10. količini odpadne embalaže, prevzete v okviru individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
11. količini odpadne embalaže, za katero so družbe za ravnanje z odpadno embalažo zagotovile recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene, organsko recikliranje in energetska predelavo, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
12. količini odpadne embalaže, za katero so osebe, ki so zagotavljale individualne sisteme ravnanja z odpadno embalažo, zagotovile recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene, organsko recikliranje in energetska predelavo, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe,
13. količini odpadne embalaže, za katero so družbe za ravnanje z odpadno embalažo zagotovile odstranjevanje, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ločeno po postopkih odstranjevanja iz predpisa, ki ureja odpadke, in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
14. količini odpadne embalaže, za katero so osebe, ki so zagotavljale individualne sisteme ravnanja z odpadno embalažo, zagotovile odstranjevanje, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in ločeno po postopkih odstranjevanja iz predpisa, ki ureja odpadke,
15. količini odpadne embalaže, za katero so družbe za ravnanje z odpadno embalažo zagotovile obdelavo v drugi državi članici EU ali v tretji državi v skladu s predpisom, ki ureja pošiljke odpadkov, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ločeno glede na postopek obdelave iz 11. in 13. točke tega odstavka ter ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
16. količini odpadne embalaže, za katero so osebe, ki so zagotavljale individualne sisteme ravnanja z odpadno embalažo, zagotovile obdelavo v drugi državi članici EU ali v tretji državi v skladu s predpisom, ki ureja pošiljke odpadkov, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in ločeno glede na postopek obdelave iz 12. in 14. točke tega odstavka,
17. količini zbrane, predelane in odstranjene odpadne embalaže, ki je nevaren odpadek, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in po številki odpadka ter ločeno po postopku obdelave iz predpisa, ki ureja odpadke,
18. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu zbiralcev odpadne embalaže,
19. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu izvajalcev obdelave odpadne embalaže, ločeno po postopkih obdelave,
20. izvedenih aktivnostih obveščanja javnosti in končnih uporabnikov, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
21. tarifi za obračunavanje stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
22. prihodkih, odhodkih in stroških družb za ravnanje z odpadno embalažo, povezanih z ravnanjem z odpadno embalažo, ločeno po teh družbah,
23. masi zbrane, reciklirane, organsko reciklirane, energetska predelane in odstranjene odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in postopkih obdelave,
24. masi reciklirane, organsko reciklirane, energetska predelane in odstranjene odpadne embalaže, poslani v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, ločeno po številkah odpadkov in postopkih obdelave.

(4) Če iz podatkov iz prejšnjega odstavka izhaja, da eden ali več ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe ni dosežen, se v analizi ravnanja z embalažo in odpadno embalažo navedejo glavni razlogi za njihovo nedoseganje ter ukrepi, ki so predvideni za zagotovitev spoštovanja teh ciljnih deležev.«.

32. člen

49. člen se črta.

33. člen

V prvem odstavku 51. člena se za besedilom »str. 48)« dodata vejica in besedilo »zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003 o prilagoditvi določb glede odborov, ki pomagajo Komisiji pri uresničevanju njenih izvedbenih pooblastil, predvidenih aktih, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe ES, Sklepu Sveta 1999/468/ES (UL L št. 284 z dne 31. 10. 2003, str. 1)«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Ministrstvo v poročilo iz prejšnjega odstavka vključi tudi podatke o potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk v skladu s 4. členom Direktive 94/62/ES. Podatke o številu plastičnih nosilnih vrečk, danih v promet v posameznem koledarskem letu, ministrstvo izračuna iz podatkov o plastičnih nosilnih vrečkah, ki jih proizvajalci in pridobitelji teh vrečk sporočajo Finančni upravi Republike Slovenije v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže.

(4) Za pripravo poročila iz drugega odstavka tega člena ministrstvo uporabi podatke iz 10.a, 10.d, 46., 47. in 48. člena te uredbe, podatke o embalaži, dani v promet, iz predpisa, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže, ter podatke o nastali, zbrani in obdelani odpadni embalaži iz predpisa, ki ureja odpadke.«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane peti odstavek, se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »drugega odstavka tega člena«.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane šesti odstavek, se besedilo »na zahtevo Evropske komisije tudi poročilo s podatki« nadomesti z besedilom »Evropski komisiji tudi podatke«, za kratico »RS« pa se doda besedilo »v skladu z Odločbo 2001/171/ES in Odločbo 2009/292/ES«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se besedilo »Evropski komisiji« nadomesti z besedilom »iz prvega in drugega odstavka tega člena«.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane osmi odstavek, se za besedo »Ministrstvo« doda besedilo »po predložitvi Evropski komisiji«, besedili »iz prvega odstavka tega člena« in »drugega in tretjega odstavka« pa se črtata.

34. člen

V 52. členu se za besedilom člena, ki se označi kot prvi odstavek, doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na prejšnji odstavek opravljajo nadzor nad izvajanjem prvega, drugega, tretjega in petega odstavka 10.e člena te uredbe tudi tržni inšpektorji.«.

35. člen

53. člen se spremeni tako, da se glasi:

» 53. člen
(prekrški)

(1) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje proizvajalec embalaže, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. uporabi sam za embaliranje blaga ali da v promet zaradi embaliranja blaga embalažo, ki ne izpolnjuje vseh zahtev iz te uredbe (prvi odstavek 6. člena),
2. za označevanje embalaže zaradi prepoznavanja embalažnega materiala ne uporabi sistema prepoznavanja embalažnega materiala iz Odločbe 97/129/ES (peti odstavek 6. člena),
3. oznake za prepoznavanje embalažnega materiala ne namesti na embalažo ali na etiketo, pritrjeno na embalažo, ali jo namesti tako, da ni jasno vidna, dobro čitljiva, trajna in obstojna tudi po odprtju embalaže (sedmi odstavek 6. člena),
4. proizvaja embalažo s celotno koncentracijo težkih kovin v embalaži ali embalažnem materialu več kot 0,01% (m/m), pa ne gre za embalažo, ki je v celoti narejena iz svinčevega kristalnega stekla (prvi odstavek 7. člena),
5. za embalažo, ki jo da v promet zaradi embaliranja blaga, ne zagotovi, da je ugotavljanje koncentracije težkih kovin v embalažnem materialu izvedeno s preskusnimi metodami, katerih rezultati so enakovredni rezultatom preskusnih metod, določenih v standardu SIST EN 13427 (drugi odstavek 7. člena),
6. je med proizvodnim procesom v stekleno embalažo namerno dodajal težke kovine, tako da je koncentracija težkih kovin večja od 0,01% (m/m), to preseganje pa ni nastalo samo zaradi dodajanja recikliranega materiala (tretji odstavek 7. člena),
7. ne zagotavlja rednih mesečnih kontrol meritev koncentracije težkih kovin za posamezno peč za proizvodnjo stekla ali ministrstvu v predpisanem roku ne posreduje poročila o izmerjenih vrednostih koncentracije težkih kovin, kadar vsaj ena od izmerjenih vrednosti presega 0,02% (m/m), ali poročilo ne vsebuje vseh predpisanih podatkov (četrti odstavek 7. člena),
8. ministrstvu na zahtevo ne predloži na vpogled dokumentacije o uporabljenih preskusnih metodah in rezultatih meritev iz drugega odstavka 7. člena te uredbe (šesti odstavek 7. člena),
9. za embalažo, ki jo proizvaja, nima izjave o skladnosti (prvi odstavek 8. člena),
10. za embalažo, ki jo proizvaja, nima dokumentacije o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe (drugi odstavek 8. člena),
11. ne zagotovi, da je izjava o skladnosti dostopna embalerju in trgovcu, ki embalažo dobavlja embalerju, ali da pristojnemu inšpektorju ali ministrstvu na zahtevo ne predloži dokumentacije o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe (četrti odstavek 8. člena),
12. je proizvajalec plastičnih zabojev ali plastičnih palet, v katerih je koncentracija težkih kovin v embalažnem materialu več kot 0,01% (m/m), pa te embalaže ne izdeluje v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže v skladu z zahtevami iz drugega odstavka 10. člena te uredbe,
13. med proizvodnjo plastičnih zabojev ali plastičnih palet, ki se uporabljajo v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, namerno dodaja težke kovine kot element, pa ne gre za naključno prisotnost kateregakoli od teh elementov (tretji odstavek 10. člena),
14. ministrstvu ne sporoči podatkov iz 1. in 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (tretji odstavek 10.a člena),
15. ministrstvu ne sporoči spremembe dejavnosti iz 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe ali prenehanja opravljanja te dejavnosti v predpisanem roku (četrti odstavek 10.a člena),
16. ne vodi evidence o dajanju embalaže v promet ali je ne vodi na predpisan način (prvi odstavek 10.b člena),
17. ministrstvu ne sporoči podatkov iz prvega odstavka 10.c člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 10.c člena),
18. ministrstvu ne sporoči podatkov o dajanju embalaže v promet za tisto količino embalaže, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže, ali s katero se je nadomestila embalaža, ki se je po uporabi zavrгла oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže (tretji odstavek 10.c člena),

19. za letno količino embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, ne šteje celotne količine embalaže, ki jo proizvede, pridobi ali jo sam uporabi zaradi embaliranja blaga v posameznem koledarskem letu, kadar je hkrati tudi pridobitelj blaga, pridobitelj embalaže ali embaler (četrti odstavek 10.c člena),
20. za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja, delno ali v celoti ne plača predpisanih stroškov ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 25. člena),
21. za embalažo iz točke 2.1 in točke 3.1 priloge 1 te uredbe, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja, ne izpolnjuje svojih obveznosti, tudi če je na tej embalaži oznaka blagovne znamke druge osebe (drugi odstavek 25. člena),
22. za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja, ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo na način iz prvega odstavka 26. člena te uredbe ali na način iz 27. člena te uredbe,
23. svojih kupcev ob dobavi ne obvešča na primeren način o vključitvi v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 26. člena),
24. za odpadno embalažo, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, ki jo sam prevzame ali zbere v posameznem koledarskem letu, ne zagotovi ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, ali pa ne doseže okoljskih ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe (prvi odstavek 32. člena),
25. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne plačuje stroškov za ravnanje z odpadno embalažo, ki se kljub vzpostavitvi individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (drugi odstavek 32. člena),
26. z obvestilom na embalaži, ki jo daje v promet, ali na drug način ne seznanja končnega uporabnika z možnostjo brezplačne oddaje odpadne embalaže, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, zadnjemu dobavitelju neposredno ob dobavi ali prevzemu ali pozneje na za to določenem mestu (33. člen),
27. kot proizvajalec embalaže iz drugega odstavka 36. člena te uredbe ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega 15.000 kg (36. člen),
28. kot proizvajalec embalaže, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, s to embalažo ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 38. člena te uredbe,
29. ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku, če zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo na način iz 27. člena te uredbe (prvi odstavek 47. člena),
30. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 47. člena te uredbe,
31. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 47. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrtem odstavkom 47. člena te uredbe.

(2) Z globo 4.000 evrov se za prekršek kaznuje pridobitelj embalaže, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. uporabi sam za embaliranje blaga ali da v promet zaradi embaliranja blaga embalažo, ki ne izpolnjuje vseh zahtev iz te uredbe (prvi odstavek 6. člena),
2. pridobljeno ali uvoženo embalažo, ki je označena zaradi prepoznavanja embalažnega materiala, uporabi sam za embaliranje blaga ali jo da v promet zaradi embaliranja blaga, embalaža pa ni označena v skladu z določbo petega odstavka 6. člena te uredbe (šesti odstavek 6. člena),
3. pridobi ali uvozi embalažo, na kateri oznaka, ki je namenjena prepoznavanju embalažnega materiala, ni nameščena na sami embalaži ali na etiketi, pritrjeni na embalažo, ali je oznaka nameščena tako, da ni jasno vidna, dobro čitljiva, trajna in obstojna tudi po odprtju embalaže (sedmi odstavek 6. člena),
4. zaradi dajanja v promet uvaža iz tretjih držav, razen držav v okviru EGP, embalažo s celotno koncentracijo težkih kovin v embalaži ali embalažnem materialu več kot 0,01% (m/m), pa ne gre za embalažo, ki je v celoti narejena iz svinčevega kristalnega stekla (prvi odstavek 7. člena),

5. ministrstvu ne posreduje poročila iz četrtega odstavka 7. člena te uredbe, če gre za pridobitelja embalaže iz tretjega odstavka 7. člena te uredbe iz tretjih držav, razen držav v okviru EGP (peti odstavek 7. člena),
6. za embalažo, ki jo uvaža iz tretjih držav, razen držav v okviru EGP, nima izjave o skladnosti (prvi odstavek 8. člena),
7. za embalažo iz prvega odstavka 8. člena te uredbe od proizvajalca embalaže v državi izvora embalaže ne pridobi dokumentacije o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe (tretji odstavek 8. člena),
8. ne zagotovi, da je izjava o skladnosti dostopna embalerju in trgovcu, ki embalažo dobavlja embalerju, ali da pristojnemu inšpektorju ali ministrstvu na zahtevo ne predloži dokumentacije o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe (četrti odstavek 8. člena),
9. ministrstvu ne sporoči podatkov iz 1. in 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (tretji odstavek 10.a člena),
10. ministrstvu ne sporoči spremembe dejavnosti iz 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe ali prenehanja opravljanja te dejavnosti v predpisanem roku (četrti odstavek 10.a člena),
11. ne vodi evidence o dajanju embalaže v promet ali je ne vodi na predpisan način (prvi odstavek 10.b člena),
12. ministrstvu ne sporoči podatkov iz prvega odstavka 10.c člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 10.c člena),
13. ministrstvu ne sporoči podatkov o dajanju embalaže v promet za tisto količino embalaže, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže, ali s katero se je nadomestila embalaža, ki se je po uporabi zavrgla oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže (tretji odstavek 10.c člena),
14. za letno količino embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, ne šteje celotne količine embalaže, ki jo pridobi, proizvede ali jo sam uporabi zaradi embaliranja blaga v posameznem koledarskem letu, kadar je hkrati tudi pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže ali embaler (četrti odstavek 10.c člena),
15. za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja, delno ali v celoti ne plača predpisanih stroškov ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 25. člena),
16. za embalažo iz točke 2.1 in točke 3.1 priloge 1 te uredbe, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja, ne izpolnjuje svojih obveznosti, tudi če je na tej embalaži oznaka blagovne znamke druge osebe (drugi odstavek 25. člena),
17. za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje prvega odstavka 25. člena te uredbe in jo daje v promet ali jo sam uporablja, ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo na način iz prvega odstavka 26. člena te uredbe ali na način iz 27. člena te uredbe,
18. svojih kupcev ob dobavi ne obvešča na primeren način o vključitvi v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 26. člena),
19. za odpadno embalažo, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, ki jo sam prevzame ali zbere v posameznem koledarskem letu, ne zagotovi ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, ali pa ne doseže okoljskih ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe (prvi odstavek 32. člena),
20. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne plačuje stroškov za ravnanje z odpadno embalažo, ki se kljub vzpostavitvi individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (drugi odstavek 32. člena),
21. z obvestilom na embalaži, ki jo daje v promet, ali na drug način ne seznanja končnega uporabnika z možnostjo brezplačne oddaje odpadne embalaže, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, zadnjemu dobavitelju neposredno ob dobavi ali prevzemu ali pozneje na za to določenem mestu (33. člen),
22. kot končni uporabnik, ki nima predhodnega dobavitelja, ne sklene pogodbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ali nima potrdila o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 34. člena),
23. kot končni uporabnik iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe ravna v nasprotju z drugim odstavkom 34. člena te uredbe,
24. kot končni uporabnik iz 2. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 34. člena te uredbe,

25. kot pridobitelj embalaže iz drugega odstavka 36. člena te uredbe ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega 15.000 kg (36. člen),
26. kot pridobitelj embalaže, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, s to embalažo ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 38. člena te uredbe,
27. ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku, če zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo na način iz 27. člena te uredbe (prvi odstavek 47. člena),
28. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 47. člena te uredbe,
29. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 47. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrnim odstavkom 47. člena te uredbe,
30. kot končni uporabnik, ki nima predhodnega dobavitelja, ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 48. člena),
31. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 48. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 48. člena te uredbe,
32. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 48. člena, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 48. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrnim odstavkom 48. člena te uredbe.

(3) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje embaler, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. za označevanje embalaže zaradi prepoznavanja embalažnega materiala ne uporabi sistema prepoznavanja embalažnega materiala iz Odločbe 97/129/ES (peti odstavek 6. člena),
2. oznake za prepoznavanje embalažnega materiala ne namesti na embalažo ali na etiketo, pritrjeno na embalažo, ali jo namesti tako, da ni jasno vidna, dobro čitljiva, trajna in obstojna tudi po odprtju embalaže (sedmi odstavek 6. člena),
3. za embaliranje blaga uporablja embalažo, za katero ni pridobil izjave o skladnosti iz prvega odstavka 8. člena te uredbe (prvi odstavek 9. člena),
4. kopije izjave o skladnosti ne predloži pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo (drugi odstavek 9. člena),
5. da v promet plastični zaboj ali plastično paleto s koncentracijo težkih kovin v embalažnem materialu več kot 0,01% (m/m) ali pa jo da v promet v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže in ta vrednost koncentracije ni presežena samo zaradi dodajanja recikliranega materiala (prvi odstavek 10. člena),
6. med distribucijo plastičnih zabojev ali plastičnih palet, ki se uporabljajo v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, namerno dodaja težke kovine kot element, pa ne gre za naključno prisotnost kateregakoli od teh elementov (tretji odstavek 10. člena),
7. za sodelovanje v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže iz prvega odstavka 10. člena te uredbe nima okoljevarstvenega dovoljenja (četrti odstavek 10. člena),
8. za embalažo, ki je dana v promet v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, ne zagotavlja vseh ravnanj, določenih v sedmem odstavku 10. člena te uredbe,
9. ministrstvu ne sporoči podatkov iz 1. in 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (tretji odstavek 10.a člena),
10. ministrstvu ne sporoči spremembe dejavnosti iz 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe ali prenehanja opravljanja te dejavnosti v predpisanem roku (četrti odstavek 10.a člena),
11. ne vodi evidence o dajanju embalaže v promet ali je ne vodi na predpisan način (prvi odstavek 10.b člena),
12. ministrstvu ne sporoči podatkov iz prvega odstavka 10.c člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 10.c člena),
13. ministrstvu ne sporoči podatkov o dajanju embalaže v promet za tisto količino embalaže, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže, ali s katero se je nadomestila embalaža, ki se je po uporabi zavrgla oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže (tretji odstavek 10.c člena),

14. za letno količino embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, ne šteje celotne količine embalaže, ki jo sam uporabi zaradi embaliranja blaga, proizvede ali pridobi v posameznem koledarskem letu, kadar je hkrati tudi proizvajalec embalaže, pridobitelj embalaže ali pridobitelj blaga (četrti odstavek 10.c člena),
15. delno ali v celoti ne plača predpisanih stroškov ravnanja z odpadno embalažo za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik embaliranega blaga ali ga daje v promet, (prvi odstavek 25. člena),
16. za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik embaliranega blaga ali ga daje v promet, ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo na način iz prvega odstavka 26. člena te uredbe ali na način iz 27. člena te uredbe,
17. svojih kupcev ob dobavi ne obvešča na primeren način o vključitvi v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 26. člena),
18. za odpadno embalažo, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, ki jo sam prevzame ali zbere v posameznem koledarskem letu, ne zagotovi ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, ali pa ne doseže okoljskih ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe (prvi odstavek 32. člena),
19. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne plačuje stroškov za ravnanje z odpadno embalažo, ki se kljub vzpostavitvi individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (drugi odstavek 32. člena),
20. z obvestilom na embalaži, ki jo daje v promet, ali na drug način ne seznanja končnega uporabnika z možnostjo brezplačne oddaje odpadne embalaže, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, zadnjemu dobavitelju neposredno ob dobavi ali prevzemu ali pozneje na za to določenem mestu (33. člen),
21. kot embaler, ki za embaliranje blaga uporablja embalažo iz drugega odstavka 36. člena te uredbe, ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega 15.000 kg (36. člen),
22. kot embaler, ki za embaliranje blaga uporablja embalažo, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, s to embalažo ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 38. člena te uredbe,
23. ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku, če zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo na način iz 27. člena te uredbe (prvi odstavek 47. člena),
24. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 47. člena te uredbe,
25. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 47. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrtem odstavkom 47. člena te uredbe.

(4) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pridobitelj blaga, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne izpolnjuje obveznosti iz 10. člena te uredbe, kadar niti embaler blaga, embaliranega v plastične zaboje ali plastične palete, ki se uporabljajo v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, niti njegov pooblaščen zastopnik nimata sedeža v RS (sedmi odstavek 10. člena),
2. ministrstvu ne sporoči podatkov iz 1. in 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (tretji odstavek 10.a člena),
3. ministrstvu ne sporoči spremembe dejavnosti iz 2. točke drugega odstavka 10.a člena te uredbe ali prenehanja opravljanja te dejavnosti v predpisanem roku (četrti odstavek 10.a člena),
4. ne vodi evidence o dajanju embalaže v promet ali je ne vodi na predpisan način (prvi odstavek 10.b člena),
5. ministrstvu ne sporoči podatkov iz prvega odstavka 10.c člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 10.c člena),
6. ministrstvu ne sporoči podatkov o dajanju embalaže v promet za tisto količino embalaže, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže, ali s katero se je nadomestila embalaža, ki se je po uporabi zavrгла oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže (tretji odstavek 10.c člena),
7. za letno količino embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, ne šteje celotne količine embalaže, ki jo pridobi, proizvede ali jo sam uporabi zaradi embaliranja blaga v

- posameznem koledarskem letu, kadar je hkrati tudi pridobitelj embalaže, proizvajalec embalaže ali embaler (četrti odstavek 10.c člena),
8. za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik embaliranega blaga ali ga daje v promet, delno ali v celoti ne plača predpisanih stroškov ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 25. člena),
 9. za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik embaliranega blaga ali ga daje v promet, ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo na način iz prvega odstavka 26. člena te uredbe ali na način iz 27. člena te uredbe,
 10. svojih kupcev ob dobavi ne obvešča na primeren način o vključitvi v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 26. člena),
 11. za odpadno embalažo, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, ki jo sam prevzame ali zbere v posameznem koledarskem letu, ne zagotovi ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, ali pa ne doseže okoljskih ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe (prvi odstavek 32. člena),
 12. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne plačuje stroškov za ravnanje z odpadno embalažo, ki se kljub vzpostavitvi individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (drugi odstavek 32. člena),
 13. z obvestilom na embalaži, ki jo daje v promet, ali na drug način ne seznanja končnega uporabnika z možnostjo brezplačne oddaje odpadne embalaže, za katero zagotavlja ravnanje na način iz 27. člena te uredbe, zadnjemu dobavitelju neposredno ob dobavi ali prevzemu ali pozneje na za to določenem mestu (33. člen),
 14. kot končni uporabnik, ki nima predhodnega dobavitelja, ne sklene pogodbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ali nima potrdila o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 34. člena),
 15. kot končni uporabnik iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe ravna v nasprotju z drugim odstavkom 34. člena te uredbe,
 16. kot končni uporabnik iz 2. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 34. člena te uredbe,
 17. kot pridobitelj blaga, embaliranega v embalažo iz drugega odstavka 36. člena te uredbe, ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega 15.000 kg (36. člen),
 18. kot pridobitelj blaga, embaliranega v embalažo, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, s to embalažo ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 38. člena te uredbe,
 19. ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku, če zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo na način iz 27. člena te uredbe (prvi odstavek 47. člena),
 20. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 47. člena te uredbe,
 21. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 47. člena te uredbe, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 47. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrtem odstavkom 47. člena te uredbe,
 22. kot končni uporabnik, ki nima predhodnega dobavitelja, ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 48. člena),
 23. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 48. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 48. člena te uredbe,
 24. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 48. člena te uredbe, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 48. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrtem odstavkom 48. člena te uredbe.

(5) Z globo 1.200 evrov se za prekršek kaznuje distributer, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne vodi evidence iz prvega odstavka 10.d člena te uredbe, čeprav potrošnikom prodaja zelo lahke plastične nosilne vrečke, namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, kot nosilne vrečke za živila, ki so predpakirana, ali kot nosilne vrečke za neživilske proizvode,

2. ministrstvu ne predloži podatkov o številu vrečk iz prvega odstavka 10.d člena te uredbe na predpisan način ali v predpisanem roku (drugi odstavek 10.d člena),
3. ne zagotovi, da plastične nosilne vrečke potrošnikom niso na voljo brezplačno na prodajnem mestu blaga ali izdelkov (prvi odstavek 10.e člena),
4. prodajnega mesta ali mesta ponudbe plastičnih nosilnih vrečk ne opremi na predpisan način s cenami vrečk (drugi odstavek 10.e člena),
5. potrošnikom omogoča, da brezplačno zamenjajo odpadne plastične nosilne vrečke, ki so jih kupili pri njem, za enake nove plastične nosilne vrečke, pa jih o tem na prodajnem mestu ne obvešča s pisnim obvestilom (tretji odstavek 10.e člena),
6. za odpadne plastične nosilne vrečke, ki jih prevzame v skladu s tretjim odstavkom 10.e člena te uredbe, ne izpolnjuje zahtev iz 24. člena te uredbe (četrti odstavek 10.e člena),
7. so potrošnikom na prodajnem mestu blaga ali izdelkov brezplačno na voljo zelo lahke plastične nosilne vrečke, namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, pa jih o tem ne obvešča s pisnim obvestilom na vseh tistih mestih ponudbe takih živil, na katerih so potrošnikom na voljo tudi take zelo lahke plastične nosilne vrečke (peti odstavek 10.e člena),
8. od končnih uporabnikov ne prevzema brezplačno nazaj odpadne transportne in skupinske embalaže, odpadne prodajne embalaže, ki hkrati opravlja funkcijo transportne ali skupinske embalaže, ali odpadne prodajne embalaže, ki ni komunalni odpadki (23. člen),
9. ne uredi posebnega prostora za prevzemanje odpadne embalaže iz 23. člena te uredbe in za njeno začasno skladiščenje po posameznih vrstah embalažnega materiala (prvi odstavek 24. člena),
10. odpadne embalaže iz 23. člena te uredbe ne odda v nadaljnje ravnanje na predpisan način (drugi odstavek 24. člena).

(6) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje trgovec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne prevzame obveznosti iz prvega odstavka 25. člena za embalirano blago, ki ga dobavlja distributerju, kadar teh obveznosti ni prevzel njegov embaler ali pridobitelj blaga (tretji odstavek 25. člena),
2. za embalirano blago, ki ga dobavlja distributerju, ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo na način iz prvega odstavka 26. člena te uredbe, kadar tega ne zagotavlja njegov embaler ali pridobitelj blaga,
3. svojih kupcev ob dobavi ne obvešča na primeren način o vključitvi v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 26. člena),
4. v nasprotju s prvim odstavkom 35. člena te uredbe ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, pa ne gre za embalažo iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 35. člena te uredbe,
5. na računih ali dobavnica za dobavljeno ali prevzeto blago ne navede izjave iz 1. točke prvega odstavka 35. člena te uredbe (drugi odstavek 35. člena),
6. z embalažo, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 38. člena te uredbe.

(7) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, če:

1. ne zagotovi ločenega zbiranja odpadne embalaže (prvi odstavek 17. člena),
2. povzročiteljem odpadkov iz četrtega odstavka 15. člena te uredbe ne omogoči prepuščanja odpadne embalaže (drugi odstavek 17. člena),
3. v zbirnem centru ne zagotovi dovolj velikega skladiščnega prostora za vsaj 14 dnevno predhodno skladiščenje ločeno zbrane odpadne embalaže (tretji odstavek 17. člena),
4. v centru za ravnanje s komunalnimi odpadki ne zagotovi dovolj velikega skladiščnega prostora za vsaj 14 dnevno skladiščenje odpadne embalaže, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov (četrti odstavek 17. člena),
5. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne oddaja vse odpadne embalaže, ki je zbrana kot ločeno zbrana frakcija (1. alineja prvega odstavka 18. člena),
6. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne oddaja vse odpadne embalaže, ki je v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki izločena iz mešanih komunalnih odpadkov (2. alineja prvega odstavka 18. člena),
7. v nasprotju z določbo drugega odstavka 18. člena te uredbe družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne omogoča rednega prevzemanja odpadne embalaže v zbirnih centrih ali

centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki ali, kadar ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, katerikoli družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne zagotovi prevzemanja odpadne embalaže v deležih iz petega odstavka 19. člena te uredbe ali ga ne zagotovi na način, določen v drugem odstavku 18. člena te uredbe,

8. pisno ali elektronsko ne obvesti družbe za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja, kadar količina zbrane odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe predhodno skladišči v zbirnem centru ali kadar količina odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov, ki jo izvajalec javne službe skladišči v objektu za skladiščenje odpadne embalaže, presega 80 % količine odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe lahko hkrati predhodno skladišči glede na zmogljivost zbirnega centra ali hkrati skladišči glede na zmogljivost objekta za skladiščenje odpadne embalaže (tretji odstavek 18. člena),
 9. z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ne uredi načina oddaje in prevzema odpadne embalaže s posebno pogodbo (četrti odstavek 18. člena),
 10. odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, ne odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni ponovni uporabi ali predelavi (prvi odstavek 19. člena),
 11. pri določanju priznavanja stroškov iz tretjega odstavka 19. člena te uredbe zaradi prevzema odpadne embalaže ne upošteva predpisane delitve stroškov med njim in družbo za ravnanje z odpadno embalažo (četrti odstavek 19. člena),
 12. najpozneje deseti dan tekočega koledarskega meseca pisno ali elektronsko ne obvesti vseh družb za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja o količinah zbrane odpadne embalaže in o količinah odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov v preteklem koledarskem mesecu po embalažnih materialih iz priloge 2B te uredbe, kadar ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo (šesti odstavek 19. člena),
 13. v nasprotju z določbo prvega odstavka 20. člena te uredbe pri opravljanju storitev obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov prevzema odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek,
 14. v nasprotju z določbo drugega odstavka 20. člena te uredbe prevzema mešane komunalne odpadke, v katerih je tudi odpadna embalaža, ki ni komunalni odpadek,
 15. v nasprotju z določbo tretjega odstavka 20. člena te uredbe ne zagotovi obdelave mešanih komunalnih odpadkov pred njihovim odstranjevanjem na način, da se z razvrščanjem iz njih izloči tista odpadna embalaža, za katero je mogoče zagotoviti nadaljnjo predelavo, pri čemer ima prednost recikliranje.
- (8) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za ravnanje z odpadno embalažo, če:
1. z izvajalcem javne službe ne uredi načina oddaje in prevzema odpadne embalaže s posebno pogodbo (četrti odstavek 18. člena),
 2. od izvajalca javne službe ne prevzame brezplačno vse odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, ne glede na morebitne stroške, ki nastanejo pri nadaljnji predelavi ali odstranjevanju prevzete odpadne embalaže (drugi odstavek 19. člena),
 3. izvajalcu javne službe za prevzeto odpadno embalažo ne plača tistih stroškov, ki presegajo obseg storitev javne službe, določen s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki (tretji odstavek 19. člena),
 4. pri določanju priznavanja stroškov iz tretjega odstavka 19. člena te uredbe zaradi prevzema odpadne embalaže ne upošteva predpisane delitve stroškov med njo in izvajalcem javne službe (četrti odstavek 19. člena),
 5. ne zagotavlja vseh ravnanj, določenih v drugem odstavku 26. člena te uredbe,
 6. v nasprotju z določbo prvega odstavka 39. člena te uredbe ne zagotavlja predpisanega ravnanja za vso odpadno embalažo na celotnem območju Republike Slovenije,
 7. od izvajalcev javne službe ne prevzema odpadne embalaže, ki je zbrana kot ločeno zbrana frakcija, ali odpadne embalaže, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki (drugi odstavek 39. člena),
 8. v nasprotju z določbo tretjega odstavka 39. člena te uredbe ne prevzema redno odpadne embalaže iz drugega odstavka 39. člena te uredbe od izvajalcev javne službe v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki ali, kadar ravnanje z odpadno

embalažo, ki je komunalni odpadki, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, od kateregakoli izvajalca javne službe ne zagotovi prevzema odpadne embalaže v deležih iz petega odstavka 19. člena te uredbe ali ne zagotovi prevzemanja odpadne embalaže na način, določen v tretjem odstavku 39. člena te uredbe,

9. redno ne prevzema odpadne embalaže od distributerjev, končnih uporabnikov in končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbo iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe (četrti odstavek 39. člena),
10. najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta ne zagotovi nadaljnega ravnanja v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, za vso odpadno embalažo, ki jo prevzame v posameznem koledarskem letu, ali ne zagotovi takega nadaljnega ravnanja s to odpadno embalažo, da so doseženi okoljski cilji iz 22. člena te uredbe (peti odstavek 39. člena),
11. za prevzeto odpadno embalažo pred njeno oddajo v nadaljnje ravnanje ne zagotovi na svoje stroške sortiranja po embalažnih materialih iz Odločbe 97/129/ES ali ne prevzame nazaj odpadkov, izločenih pri ponovnem sortiranju pred recikliranjem ali predelavo predhodno že sortirane odpadne embalaže, pri osebi, ki odpadno embalažo reciklira ali predeluje, in na svoje stroške ne zagotovi ravnanja s temi izločenimi odpadki (šesti odstavek 39. člena),
12. brez okoljevarstvenega dovoljenja opravlja dejavnost glede ravnanja z odpadno embalažo iz drugega odstavka 26. člena te uredbe (prvi odstavek 40. člena),
13. v nasprotju z določbo prvega odstavka 43. člena te uredbe ne uredi enega ali več zbirnih centrov za zbiranje, razvrščanje in skladiščenje prevzete odpadne embalaže ali pa zbirnega centra ne uredi na način, določen v prvem odstavku 43. člena te uredbe,
14. ne uredi zbiralnic odpadne embalaže, čeprav ne zagotavlja prevzemanja odpadne embalaže neposredno pri distributerjih, končnih uporabnikih ali zadnjih dobaviteljih blaga distributerjem (drugi odstavek 43. člena),
15. v nasprotju z določbo 44. člena te uredbe odstranjuje z odlaganjem tisto ločeno zbrano odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, za katero bi bilo mogoče zagotoviti ustrežnejše ravnanje v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke,
16. ne obvešča javnosti, zlasti končnih uporabnikov, o namenu in ciljih zbiranja odpadne embalaže, pravilnem ravnanju z njo, možnostih njenega brezplačnega oddajanja ter njenega recikliranja in predelave (prvi odstavek 45. člena),
17. na krajevno običajen način ne obvešča javnosti o urejenih zbiralnicah odpadne embalaže (drugi odstavek 45. člena),
18. ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisan način ali v predpisanem roku (prvi odstavek 46. člena),
19. v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 46. člena te uredbe ne navede vseh podatkov iz drugega odstavka 46. člena te uredbe,
20. ne dopolni poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz prvega odstavka 46. člena te uredbe, če ministrstvo to zahteva v skladu s tretjim odstavkom 46. člena te uredbe, ali pa ga ne dopolni v roku, ki ga določi ministrstvo v skladu s četrtem odstavkom 46. člena te uredbe.

(9) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje končni uporabnik, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadki, ravna v nasprotju z določbami 14. člena te uredbe,
2. z odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, ravna v nasprotju z določbami 15. člena te uredbe,
3. z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadki, ravna v nasprotju z določbami 16. člena te uredbe.

(10) Z globo 40 eurov se za prekršek kaznuje končni uporabnik, ki je posameznik, če:

4. z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadki, ravna v nasprotju z določbami 14. člena te uredbe,
5. z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadki, ravna v nasprotju z določbami 16. člena te uredbe.

(11) Z globo 400 eurov se za prekršek iz prvega do devetega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba proizvajalca embalaže, pridobitelja embalaže, embalerja, pridobitelja blaga,

distributerja, trgovca, izvajalca javne službe, družbe za ravnanje z odpadno embalažo ali končnega uporabnika.«.

PREHODNE IN KONČNI DOLOČBI

36. člen

(roki za doseganje okoljskega cilja glede potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) V potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk je treba doseči okoljski cilj iz prvega odstavka novega 4.a člena uredbe najpozneje do 31. decembra 2025.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora biti najpozneje do 31. decembra 2019 letna raven potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk največ 90 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo.

37. člen

(sporočanje podatkov o osebah, ki dajejo embalažo v promet)

Ne glede na tretji odstavek novega 10.a člena uredbe embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena uredbe, ki dejavnost iz prvega odstavka 25. člena uredbe opravljajo pred začetkom uporabe novega 10.a člena uredbe, v skladu z novim 10.a členom uredbe sporočijo podatke iz 1. in 2. točke drugega odstavka novega 10.a člena uredbe do 31. januarja 2018.

38. člen

(vodenje evidence o dajanju embalaže v promet)

Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena uredbe prvič vodijo evidenco iz prvega odstavka novega 10.b člena uredbe za leto 2018.

39. člen

(sporočanje podatkov o dajanju embalaže v promet)

Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena uredbe prvič sporočijo podatke iz prvega odstavka novega 10.c člena uredbe za leto 2018.

40. člen

(prilagoditev distributerja)

(1) Distributer prvič vodi evidenco iz prvega odstavka novega 10.d člena uredbe za leto 2018.

(2) Distributer v skladu z drugim odstavkom novega 10.d člena uredbe prvič sporoči ministrstvu podatke o številu vrečk iz prvega odstavka novega 10.d člena uredbe za leto 2018.

(3) Distributer mora v skladu s prvim odstavkom novega 10.e člena uredbe najpozneje do 1. januarja 2019 zagotoviti, da plastične nosilne vrečke potrošnikom niso na voljo brezplačno.

(4) Distributer mora najpozneje do 1. januarja 2018 opremiti prodajno mesto ali mesto ponudbe plastičnih nosilnih vrečk s cenami vrečk v skladu z drugim odstavkom novega 10.e člena uredbe.

41. člen

(obveščanje javnosti in končnih uporabnikov glede potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) V enem letu po uveljavitvi te uredbe ministrstvo v sodelovanju z drugimi ministrstvi, lahko pa tudi v sodelovanju s proizvajalci in pridobitelji lahkih plastičnih nosilnih vrečk, distributerji in združenji teh proizvajalcev, pridobiteljev in distributerjev, ter okoljskimi nevladnimi organizacijami, ki na poziv ministrstva izkažejo interes za sodelovanje, izvede kampanjo za ozaveščanje javnosti, zlasti končnih uporabnikov, glede škodljivega vpliva pretirane potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na okolje in o cilju zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nakupovalnih vrečk iz novega 4.a člena uredbe.

(2) Za izvedbo kampanje iz prejšnjega odstavka se sredstva zagotovijo v državnem proračunu. Če ministrstvo izvede kampanjo v sodelovanju z osebami iz prejšnjega odstavka, ki so izkazale interes za sodelovanje, se stroški kampanje delijo med vse sodelujoče, pri čemer se sodelujoči v kampanji dogovorijo o delitvi teh stroškov.

**42. člen
(poročilo družbe za ravnanje z odpadno embalažo)**

Družba za ravnanje z odpadno embalažo prvič predloži poročilo o ravnanju z odpadno embalažo v skladu s spremenjenim 46. členom uredbe za leto 2018.

**43. člen
(poročilo oseb, ki imajo potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)**

Embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže in pridobitelj embalaže iz 27. člena uredbe prvič predložijo poročilo o ravnanju z odpadno embalažo iz spremenjenega 47. člena uredbe za leto 2018.

**44. člen
(poročilo končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja)**

Končni uporabnik iz 34. člena uredbe prvič predloži poročilo o ravnanju z odpadno embalažo iz spremenjenega 48. člena uredbe za leto 2018.

**45. člen
(vodenje evidence in analiza ravnanja z embalažo in odpadno embalažo)**

(1) Ne glede na drugi odstavek novega 10.a člena uredbe, ministrstvo v evidenci iz drugega odstavka novega 10.a člena do 1. januarja 2019 vodi samo podatke 1. in 2. točke drugega odstavka novega 10.a člena uredbe.

(2) Ministrstvo vzpostavi evidenco iz tretjega odstavka novega 10.d člena uredbe najpozneje do 1. januarja 2019.

(3) Ministrstvo prvič pripravi analizo ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz novega 48.a člena uredbe za leto 2018.

**46. člen
(začetek uporabe)**

(1) Novi 10.a člen uredbe in spremenjeni drugi odstavek 36. člena uredbe se začneta uporabljati 1. januarja 2018.

(2) Novi 10.c člen uredbe ter spremenjeni 46., 47. in 48. člen uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2019.

(3) 10. in 11. člen te uredbe se začneta uporabljati 1. januarja 2019.

(4) 12. člen te uredbe se začne uporabljati 1. januarja 2018.

(5) 32. člen te uredbe se začne uporabljati 1. januarja 2019.

47. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne
EVA 2016-2550-0029

Vlada Republike Slovenije
dr. Miro Cerar,
predsednik

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga

Drugi odstavek 17. člena, drugi odstavek 19. člena ter peti in sedmi odstavek 20. člena in za izvrševanje šestega odstavka 104. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15 in 30/16).

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

/

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe

Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15 in 2/16 – popr.) v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 365 z dne 31. 12. 1994, str. 10, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 94/62/ES) za zagotavljanje visoke ravni varstva okolja in delovanja notranjega trga določa pravila ravnanja v proizvodnji ter pri dajanju v promet in uporabi embalaže ter pravila ravnanja in druge pogoje za zbiranje, ponovno uporabo, predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže za preprečevanje ali zmanjševanje kakršnega koli vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje ter za preprečevanje trgovinskih ovir ter izkrivljanja in omejevanja konkurence. Direktiva 94/62/ES je bila sprejeta za preprečevanje ali zmanjšanje vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje, ne vključuje pa posebnih ukrepov v zvezi s potrošnje plastičnih nosilnih vrečk, čeprav se take vrečke štejejo za embalažo v smislu te direktive. Ker zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk posledično prispeva k zmanjševanju onesnaževanja okolja, je bila Direktiva 94/62/ES spremenjena z Direktivo (EU) 2015/720 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremembi Direktive 94/62/ES glede zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk (UL L št. 115 z dne 6. 5. 2015, str. 11; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/720/EU), ki nalaga sprejetje ustreznih ukrepov za zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk, s temi ukrepi se prispeva k odpravljanju smetenja, spreminjanju vedenjskih vzorcev potrošnikov in spodbujanju preprečevanja odpadkov.

Plastične nosilne vrečke se uporabljajo za več namenov in njihova potrošnja se bo nadaljevala tudi v prihodnje. Večina skupnega števila uporabljenih plastičnih nosilnih vrečk v EU so vrečke z debelino stene manj kot 50 mikronov (lahke plastične nosilne vrečke). Te vrečke se redkeje znova uporabijo kot debelejšje plastične nosilne vrečke, zato hitreje postanejo odpadki. Ker je njihova masa majhna, pogosteje smetijo okolje. Zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk tako posledično prispeva k zmanjševanju onesnaževanja okolja.

Ta predlog v skladu z Direktivo 2015/720/EU določa okoljski cilj – zmanjšati letno raven potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk pod 90 takih vrečk na osebo do 31. decembra 2019 in pod 40 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo do 31. decembra 2025, da se prispeva k odpravljanju smetenja, spremembi vedenjskih vzorcev potrošnikov in spodbuja preprečevanje odpadkov. S 1. 1. 2019 se na vseh prodajnih mestih blaga ali izdelkov uvaja prepoved brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk, ne glede na debelino njihove stene, in sicer kot ukrep za spodbujanje trajnega zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk, za hkratno preprečevanje splošnega povečanja proizvodnje embalaže in za doseg okoljskega cilja zmanjševanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk. Iz ukrepov in ciljev so v skladu z Direktivo 2015/720/EU izvzete plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 15 mikronov (zelo lahke plastične nosilne vrečke), ki so namenjene za primarno embalažo svežih živil, ki niso predpakirana. Večina sadja in zelenjave in večinoma tudi sveži mesni izdelki v prodaji na drobno niso predpakirani, kar izhaja iz navad potrošnikov, da želijo sami izbirati posamezne kose sadja in zelenjave, meso pa postreže mesar v mesnici ali v posebnem oddelku v sklopu trgovine. Na oddelku sadja in zelenjave so potrošnikom na voljo brezplačne zelo lahke plastične

nosilne vrečke manjšega volumna, s čimer se že več let zagotavlja uveljavljanje načela varne hrane glede omejevanja prenosa škodljivih snovi z ene vrste sadja ali zelenjave na drugo vrsto, uporaba teh vrečk pa prispeva tudi k temu, da se zavrže manj hrane, saj lahko potrošnik na prodajnem mestu izbere samo toliko kosov oziroma takšno količino živila, kot ga dejansko potrebuje. Vsaka drugačna embalaža, na primer plastične škatle ali papirnate vrečke, je težja in bi tako samo povečala količino embalaže in odpadne embalaže. Uvedena izjema je tako z okoljskega vidika upravičena in sprejemljiva.

Pravilni in natančni podatki o lahkih plastičnih nosilnih vrečkah, danih v promet, so ključni za spremljanje vsakoletnega napredka pri zmanjševanju njihove potrošnje in za poročanje o tem Evropski komisiji (v nadaljnjem besedilu: Komisija) v skladu z Direktivo 2015/720/EU. Ravni potrošnje plastičnih nosilnih vrečk se med državami članicami EU močno razlikujejo, in sicer zaradi razlik v potrošniških navadah, okoljski ozaveščenosti in raznih ukrepov, ki so jih posamezne države članice EU že sprejele na tem področju. V Sloveniji se v skladu z Uredbo o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže (Uradni list RS, št. 32/06, 65/06, 78/08 in 19/10) za zdaj zbirajo samo podatki o embalaži, dani v promet, ločeno po embalažnih materialih, ne pa tudi po posameznih embalažnih izdelkih. Za poročanje o potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk pa so potrebni tudi podatki o dajanju v promet posameznih embalažnih izdelkov – plastičnih nosilnih vrečk, zato se pripravlja predlog predpisa, s katerim bo spremenjena Uredba o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže. Na novo bodo določeni zavezanci za sporočanje podatkov o dajanju plastičnih nosilnih vrečk v promet (proizvajalci in pridobitelji plastičnih nosilnih vrečk – večina med njimi že plačuje okoljsko dajatev) in podatki, ki jih bodo ti zavezanci sporočali. Ker so iz cilja zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk izvzete zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, se s tem predlogom določa nova obveznost spremljanja njihove potrošnje in poročanja o tem za tiste distributerje, ki bodo take vrečke ponujali potrošnikom za predpakirana živila in neživilske izdelke.

Na novo se ureja tudi ozaveščanje potrošnikov na institucionalni ravni o vplivu lahkih plastičnih nosilnih vrečk na okolje, da se poveča ozaveščenost najširše javnosti o vplivu takih vrečk na okolje in se konča sedanje dojemanje plastike kot neškodljivega in poceni blaga. To je tudi eden izmed ukrepov iz Direktive 2015/720/EU, saj ima obveščanje potrošnikov odločilno vlogo pri doseganju ciljev v zvezi z zmanjšanjem potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk.

Zaradi prenosa Direktive 2015/720/EU se spreminja ali dodaja sedem členov Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo. Druge spremembe so potrebne zaradi izvedbe popravljalnih ukrepov na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo, ki se zahtevajo z revizijskim poročilom Računskega sodišča Republike Slovenije »Ravnanje s komunalnimi odpadki«, zaradi uskladitve Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo z drugimi predpisi, ki urejajo odpadke, in s predpisi, ki urejajo kemikalije, ter zaradi uskladitve z nomotehničnimi pravili v skladu z veljavnimi nomotehničnimi smernicami. V druge določbe Uredbe se s tem predlogom ne posega.

Ta predlog ni osnutek tehničnega predpisa v smislu Direktive (EU) 2015/1535 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe, zato o tem ni treba uradno obvestiti Komisije v skladu s 16. členom Direktive 94/62/ES. Rok za prenos Direktive 2015/720/EU v notranji pravni red je bil 27. november 2016. Evropska komisija je Sloveniji 24. januarja 2017 izrekla uradni opomin, saj še ni bila uradno obveščena o ukrepih, ki zagotavljajo prenos in izvajanje navedene direktive. Z uveljavitvijo Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo bo delno izveden prenos Direktive 2015/720/EU v notranji pravni red (potrebna je tudi sprememba Uredbe o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže).

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

3. člen:

V 32. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo se zaradi uskladitve s predpisi o kemikalijah spreminja opredelitev pojma »nevarno blago«, v katerem se črta sklic na oznake na embalaži, ki opozarjajo končnega uporabnika na to, da je blago strupeno, zelo strupeno ali eksplozivno. Nevarno blago je tisto, ki je nevarna kemikalija ali nevarni proizvod. V skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, so nevarne kemikalije snovi ali zmesi, ki ustrezajo merilom za fizikalne nevarnosti, nevarnosti za zdravje ali nevarnosti za okolje, opredeljene v Prilogi I Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L št. 353 z dne 31. 12. 2008, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1272/2008/ES), nevarni proizvodi pa so kemikalije, ki dobijo med proizvodnjo posebno obliko ali površino, ki bolj določa njihovo funkcijo kot njihova kemijska sestava in vsebujejo eno ali več nevarnih kemikalij.

Z novimi 36. do 40. točko prvega odstavka 3. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo so dodane nove opredelitve pojmov plastika, plastične nosilne vrečke, lahke plastične nosilne vrečke, zelo lahke plastične nosilne vrečke in okso-razgradljive plastične nosilne vrečke. S tem je izveden prenos prvega odstavka 1. člena Direktive 2015/720/EU.

Druge spremembe so potrebne zaradi uskladitve s predpisi o odpadkih ali z nomotehničnimi pravili.

4. člen:

S tem členom se v 4. členu Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo doda nov peti odstavek, s katerim se ureja seznanitev uporabnikov embalaže, zlasti potrošnikov, z ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže, vključno z ukrepi za spodbujanje sistemov za ponovno uporabo embalaže, ki jo je mogoče znova uporabiti na okolju varen način, tako da se ukrepi objavijo na spletnih straneh pristojnega ministrstva. S to določbo je pravilno izveden prenos četrte alineje 13. člena Direktive 94/62/ES, na kar je opozorilo Računsko sodišče.

5. člen:

S tem členom se v Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo doda nov 4.a člen, ki določa okoljski cilj glede postopnega zmanjševanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na 90 kosov na osebo do konca leta 2019 in na 40 kosov na osebo do konca leta 2025 ter izjemo od tega cilja za zelo lahke plastične nosilne vrečke (vrečke z debelino stene manj kot 15 mikronov), ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, in so tudi dejansko na voljo potrošnikom za ta namen. S tem je delno izveden prenos drugega odstavka 1. člena Direktive 2015/720/EU.

Za trajno zmanjšanje potrošnje plastičnih nosilnih vrečk, preprečevanje splošnega povečanja proizvodnje embalaže in doseg okoljskega cilja zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk od 1. 1. 2019 v skladu z Direktivo 2015/720/EU plastične nosilne vrečke ne bodo smele biti več na voljo brezplačno na prodajnem mestu blaga ali izdelkov, z izjemo zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, ki so namenjene za primarno embalažo svežih živil, ki niso predpakirana, in so tudi dejansko na voljo potrošnikom za ta namen.

8. člen:

S tem členom se zaradi uskladitve z ZVO-1 črta šesti odstavek 10. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo..

9., 10., 11., 12., 24., 32. in 34. člen:

Računsko sodišče je v revizijskem poročilu »Ravnanje s komunalnimi odpadki« ugotovilo, da veljavni predpisi o embalaži in odpadni embalaži ne določajo vzpostavitve evidence vseh oseb,

ki dajejo embalažo v promet, in zbiranja podatkov o skupni masi embalaže, dane v promet, po vrstah embalažnih materialov in v posameznem koledarskem letu. Zato ni mogoče ugotoviti, ali je s 36. členom Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo določen prag 15.000 kg embalaže, dane letno v promet, pod katerim osebi, ki da to embalažo v promet, ni treba plačevati stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ustrezno določen ali ne.

Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo v 11. do 13. členu določa poročanje o dajanju embalaže v promet, izjeme v zvezi s poročanjem in evidenco o dajanju embalaže v promet, vendar se ti členi ne uporabljajo, če se za nastajanje odpadne embalaže plačuje okoljska dajatev.

Obveznost plačevanja okoljske dajatve, osnovo za njen obračun, višino, zavezance za plačilo in plačnike okoljske dajatve, način njenega obračunavanja, odmere, plačevanja in vračilo plačane okoljske dajatve ter pristojni organ (Furs) določa Uredba o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže, v skladu s katero pa okoljsko dajatev plačujejo osebe, ki dajejo v promet embalažo iz plastike iz polimerov iz vinil kloridov ali drugih halogeniranih olefinov, druge osebe pa samo, če dajo letno v promet več kot 15.000 kg embalaže. V skladu s to uredbo Furs vodi evidenco zavezancev za plačilo okoljske dajatve in podatke o masi embalaže, dane v promet, po vrstah embalažnih materialov.

Osebe, ki dajo letno v promet manj kot 15.000 kg embalaže, v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo v skladu z 49. členom Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo enkrat letno sporočajo pristojnemu organu (Arso) samo količine embalaže, dane v promet, ne pa tudi količin po vrstah embalažnih materialov. Osebe, ki dajo letno v promet manj kot 5.000 kg embalaže, pa sploh nimajo obveznosti poročanja. Pravne podlage za vodenje evidence teh oseb ni, zato Arso take evidence ni vzpostavila.

Iz evidenc, ki jih vodita Furs in Arso tako ni mogoče ugotoviti niti števila vseh oseb, ki dajejo embalažo v promet, niti skupne mase embalaže, dane v promet.

S tem predlogom se zato z 9. členom dodajo novi 10.a do 10.c členi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, ki določajo, da se mora vsaka oseba, ki daje embalažo v promet, ne glede maso te embalaže, vpisati v evidenco oseb, ki dajejo embalažo v promet, voditi mora evidenco masi embalaže, dane v promet, ločeno po vrstah embalažnih materialov, in te podatke enkrat letno sporočiti pristojnemu organu. Novi 10.a do 10.c členi ne veljajo za osebe, ki so zavezanci za plačilo okoljske dajatve, ker te podatke vodijo in sporočajo pristojnemu organu že v skladu z Uredbo o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže.

Z 10., 11. in 12. členom tega predloga se posledično črtajo 11., 12. in 13. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, z 32. členom tega predloga pa 49. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo.

S tem predlogom pa se ne spreminja določba 36. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, da osebi, ki da letno v promet manj kot 15.000 kg embalaže, ni treba plačevati stroškov ravnanja z odpadno embalažo. Zaradi prenosa Direktive 2015/720/EU se obveznost plačevanja stroškov ravnanja z odpadno embalažo širi na tiste med njimi, ki dajejo v promet plastične nosilne vrečke, zaradi uskladitve s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže pa na tiste med njimi, ki dajejo v promet embalažo iz plastike iz polimerov iz vinil kloridov ali drugih halogeniranih olefinov, kar ureja 24. člen tega predloga. Osebe, ki dajejo letno v promet več kot 15.000 kg embalaže, morajo v skladu s 25. členom Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo plačati vse s tem členom predpisane stroške ravnanja z odpadno embalažo. To so proizvajalci embalaže, embalerji ter pridobitelji embalaže in embaliranega blaga, v nekaterih primerih pa tudi trgovci (osebe, ki opravljajo trgovinsko dejavnost kot trgovci na debelo ali posredniki blaga v trgovini na debelo). Za izpolnitev te obveznosti imajo načeloma dve možnosti: ali se vključijo v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo ene od družb za ravnanje z odpadno embalažo (za kar ji plačujejo embalažnino) ali pa vzpostavijo svoj individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo. Kljub izjemi, ki velja za osebe, ki dajejo letno v promet manj kot 15.000 kg embalaže,

mnoge med njimi vseeno plačujejo embalažnino eni od družb za ravnanje z odpadno embalažo. Razlogi za to so različni, pogosto zaradi zahtev trgovcev.

Ob upoštevanju, da Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo določa pravila ravnanja za vso odpadno embalažo (ne glede na to, ali oseba, ki daje embalažo v promet, plačuje s tem povezane stroške ali ne), oseba, ki plačuje embalažnino, poleg stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ki izvira iz embalaže, ki jo sama daje v promet, plačuje tudi del stroškov ravnanja z odpadno embalažo tistih oseb, ki te obveznosti nimajo, in sicer v sorazmernem deležu glede na količino in vrsto embalaže, ki jo da v promet. Višine embalažnine ne določa država, ampak jo določi vsaka družba za ravnanje z odpadno embalažo sama, o čemer tudi podpiše pogodbo z vsako osebo, ki daje embalažo v promet, ki se vključi skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo te družbe.

Z analizo podatkov, dobljenih na podlagi novih 10.a do 10.c členov in podatkov, dobljenih na podlagi Uredbe o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže, bo mogoče oceniti primernost znižanja praga za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo z vidika vpliva take nove obveznosti na poslovanje srednjih, malih in mikro podjetij, v primerjavi z drugimi možnimi ukrepi, kot sta na primer prenos te obveznosti na trgovce (kot je praksa v nekaterih drugih državah članicah EU) ali natančnejša opredelitev embalažnine. Ena izmed možnosti je tudi dvig višine embalažnine za obstoječe plačnike, kar pa se ne določa s predpisom.

Ker so vsa večja podjetja v Sloveniji, ki dajejo embalažo v promet, vključno s trgovci, že zdaj plačniki embalažnine, se ocenjuje, da bi imel ukrep znižanja praga za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo negativen vpliv predvsem na poslovanje srednjih, malih in mikro podjetij. Zato se k spremembi znižanja tega praga pristopa v dveh korakih. S tem predlogom se z 9. členom (novi 10.a do 10.c členi) vzpostavlja evidenca oseb, ki dajejo letno v promet manj kot 15.000 kg embalaže in ne plačujejo okoljske dajatve, v tej evidenci pa se bodo vodili tudi podatki o masi embalaže, ki jo te osebe dajejo v promet, po vrstah embalažnih materialov. Če ta masa dejansko pomeni pomemben delež mase vse embalaže, dane letno v promet, se bo v naslednjem koraku ocenila primernost znižanja praga za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo, zlasti z vidika vpliva na poslovanje srednjih, malih in mikro podjetij.

Zaradi prenosa drugega odstavka 1. člena Direktive 2015/720/EU sta z 9. členom tega predloga dodana tudi nova 10d. in 10e. člena, ki določata nove obveznosti distributerjev (oseb, ki dobavljajo embalažo ali embalirano blago neposredno končnemu uporabniku) glede plastičnih nosilnih vrečk. Te določbe pomenijo ukrepe za trajno zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk, zmanjšanje potrošnje vseh vrst plastičnih nosilnih vrečk, ne glede na debelino njihove stene, z izjemo zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk (okoljski cilj iz novega 4.a člena), za preprečevanje splošnega povečanja proizvodnje embalaže ter za zagotovitev dela podatkov, potrebnih za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo v skladu z Direktivo 2015/720/EU.

Zelo lahke plastične nosilne vrečke, namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, so sicer izvzete iz ciljev in ukrepov, sprejetih za njihovo doseganje, vendar pa se s tem predlogom njihova uporaba ne omejuje samo za ta namen, ampak so lahko potrošnikom na voljo še naprej tudi za druge namene, na primer kot dodatna embalaža že pakiranih živil ali kot embalaža pakiranih ali nepakiranih neživilskih proizvodov (npr. čistila, oblačila). Kadar se takšne vrečke uporabijo za druge namene, za njih ne velja izjema od predpisanega okoljskega cilja, prav tako ne smejo biti brezplačno na voljo potrošnikom. Zaradi vsakoletnega preverjanja doseganja cilja je z novim 10d. členom določena nova obveznost za distributerje, da enkrat letno poročajo o številu zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, potrošnikom pa so bile prodane kot nosilne vrečke za druge namene.

Novo obveznosti distributerja v skladu z 10d. in 10e. členom so:

- vodenje evidence o številu zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, ki so namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, in ki jih je potrošniku prodal kot nosilno vrečko za živila, ki so predpakirana, ali za neživilske proizvode,
- enkrat letno poročanje o številu vrečk iz prejšnje alineje,

- vsako mesto ponudbe plastičnih nosilnih vrečk mora biti opremljeno z njihovimi cenami,
- prepoved brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk na prodajnem mestu od 1. 1. 2019, pri čemer velja izjema od te prepovedi za zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so potrošnikom na voljo kot primarna embalaža živil, ki niso predpakirana, na mestu ponudbe teh živil, zlasti sadja, zelenjave, rib, mesa in mesnih izdelkov, mlečnih izdelkov, sveže pripravljenih sendvičev in drugih sveže pripravljenih živil, ki niso predpakirana. Vsako tako mesto ponudbe živil, ki niso predpakirana, bo moral distributer opremiti s pisnim obvestilom o tem, katere vrečke so potrošniku na voljo brezplačno. Distributer bo lahko potrošniku tudi po navedenem datumu omogočil, da na prodajnem mestu brezplačno zamenja odpadno plastično nosilno vrečko, ki jo je kupil pri njem, za enako novo plastično nosilno vrečko, kot je to praksa posameznih distributerjev že zdaj. O tem bo moral potrošnike obveščati s pisnim obvestilom na prodajnem mestu, za prevzete odpadne plastične nosilne vrečke pa bo moral zagotoviti ustrezen prostor za njihovo hrambo in jih oddajati družbi za ravnanje z odpadno embalažo, kot to določa 24. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo.

Ker prodajno mesto pogosto ni enako mestu ponudbe plastičnih nosilnih vrečk, je smiselno pojasniti, da je prodajno mesto blagajna, kjer se plastična nosilna vrečka dejansko proda potrošniku, mesto ponudbe pa je vsako mesto v sklopu prodajnega prostora, kjer je plastična nosilna vrečka potrošniku na voljo, na primer polica, pult, otok s sadjem in zelenjavo ipd.

S 34. členom tega predloga se spreminja 52. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, s katerim se pristojnosti glede nadzora nad novim 10.e členom dodelijo tudi tržnemu inšpektoratu.

13. člen:

S tem členom se za učinkovitejši nadzor dopolnjuje 15. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo tako, da so jasneje opredeljene obveznosti končnega uporabnika embalaže glede vračanja ali oddajanja odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek. Do zdaj so bile te obveznosti opredeljene le posredno z obveznostmi prevzemnikov odpadne embalaže (23., 27., 43. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo).

14. člen:

S tem členom se zaradi uskladitve s predpisi, ki urejajo kemikalije, in s predpisi, ki urejajo odpadke, spreminja 16. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo. Obveznosti končnega uporabnika glede ravnanja z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, se ne spreminjajo.

15., 16., 17., 21. in 25. člen:

S 15., 16., 17., 21. in 25. členom tega predloga se zaradi učinkovitejšega nadzora glede rednega prevzemanja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, od izvajalcev javne službe in glede prevzemanja embalaže v predpisanih deležih, spreminjajo in dopolnjujejo 17., 18., 19., 26. in 39. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo.

Opredeljeno je obdobje, v katerem se uporabljajo deleži prevzemanja, ki jih vlada določi s sklepom iz 19. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, in kako se ti deleži upoštevajo pri nadzoru oddanih oziroma prevzetih količin odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, v posameznem koledarskem letu.

Jasneje je zapisano, da se obveznosti družbe za ravnanje z odpadno embalažo glede prevzemanja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, in obveznosti izvajalcev javne službe glede oddaje te odpadne embalaže, nanašajo tako na prevzemanje oziroma oddajanje ločeno zbrane odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe zbiranja kot na prevzemanje oziroma oddajanje odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov, pri izvajalcih javne službe obdelave komunalnih odpadkov.

Izvajalec javne službe zbiranja in izvajalec javne službe obdelave morata zagotoviti dovolj velik prostor za vsaj 14-dnevno predhodno skladiščenje oziroma skladiščenje ločeno zbrane ali iz mešanih komunalnih odpadkov izločene odpadne embalaže. Če količina predhodno skladiščene ločeno zbrane odpadne embalaže ali količina skladiščene odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov, pri posameznem izvajalcu javne službe presega 80 % količine odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe lahko hkrati predhodno skladišči oziroma skladišči, mora izvajalec javne službe o tem takoj obvestiti pristojnega inšpektorja in družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki jo mora nato prevzeti v dveh delovnih dneh. Obveznost družbe za ravnanje z odpadno embalažo, da mora redno prevzemati odpadno embalažo od izvajalcev javne službe, je dopolnjena z določbo, da jo mora prevzemati od izvajalcev javne službe najmanj enkrat mesečno.

Stroški, ki si jih delita izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo, so jasneje zapisani v smislu, katere stroške nosi kateri od izvajalcev javne službe ter katere stroške mora družba za ravnanje z odpadno embalažo povrniti izvajalcu javne službe zbiranja komunalnih odpadkov in katere izvajalcu javne službe obdelave komunalnih odpadkov.

Zaradi izvedbe popravljanih ukrepov iz revizijskega poročila »Ravnanje s komunalnimi odpadki« glede določitve meril za določanje stroškov, ki jih morajo družbe za ravnanje z odpadno embalažo plačati izvajalcem javne službe, je Ministrstvo za okolje in prostor leta 2016 izvajalce javne službe zbiranja komunalnih odpadkov zaprosilo za podatek, ali odpadno embalažo v zbiralnicah ločenih frakcij prevzemajo sami ali so se na podlagi petega odstavka 19. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo dogovorili z družbami za ravnanje z odpadno embalažo, da same neposredno prevzemajo odpadno embalažo v teh zbiralnicah. Odgovorilo je 47 izvajalcev, ki vsi sami prevzemajo odpadno embalažo v zbiralnicah ločenih frakcij. Ker omenjena določba nikoli ni zaživela v praksi tudi zato, ker bi se moral posamezen izvajalec javne službe za tak prevzem dogovoriti z vsemi družbami za ravnanje z odpadno embalažo, pri tem pa upoštevati prevzem odpadne embalaže v predpisanih deležih, se črtata peti odstavek 19. člena o dogovoru med izvajalcem javne službe zbiranja komunalnih odpadkov in družbo za ravnanje z odpadno embalažo glede prenosa neposrednega prevzema odpadne embalaže v zbiralnicah ločenih frakcij na družbo in s to določbo povezana 2. točka drugega odstavka 26. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo in o obveznosti družbe, da mora v primeru sklenjenega dogovora redno prevzemati odpadno embalažo v teh zbiralnicah.

Druge spremembe teh členov so izvedene zaradi uskladitve z uredbo o odpadkih in z nomotehničnimi pravili.

24. člen:

S tem členom se spreminja 36. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, in sicer se doda določba, da morajo vsi proizvajalci in pridobitelji plastičnih nosilnih vrečk, ne glede na debelino stene vrečk in ne glede na količino vse embalaže, ki jo dajo letno v promet, zagotavljati predpisano ravnanje z odpadno embalažo. V skladu s zdaj veljavno Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo ne plačujejo stroškov ravnanja z odpadno embalažo, če dajo letno v promet manj kot 15.000 kg embalaže.

Ker proizvajalci in pridobitelji stroške ravnanja z odpadno embalažo vračunajo v ceno svojih izdelkov, ta določba (ob hkratni prepovedi brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk) pomeni tudi ukrep za zmanjšanje potrošnje vseh vrst plastičnih nosilnih vrečk ne glede na debelino njihove stene iz drugega odstavka 1. člena Direktive 2015/720/EU.

26. člen:

S tem členom se spremeni 44. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo tako, da se črtata njegova prvi in drugi odstavek. Obveznost iz prvega odstavka izhaja že iz Zakona o varstvu okolja, prepoved iz drugega odstavka pa je določena z Uredbo o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 10/14, 54/15 in 36/16).

27. do 31. člen:

S 27. členom se zaradi izvedbe popravljalnih ukrepov iz revizijskega poročila »Ravnanje s komunalnimi odpadki« spreminja 45. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo se glede določitve vsebine, oblike in obsega letne analize ravnanja z embalažo in odpadno embalažo. V tretjem odstavku tega člena je dodan sklic na ukrepe, ki se, če okoljski cilji iz 22. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo niso doseženi, predvidijo za zagotovitev spoštovanja teh ciljev in se navedejo v analizi ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz novega 48.a člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (31. člen tega predloga).

Zaradi izvedbe popravljalnih ukrepov glede opredelitve podatkov in virov podatkov za pripravo letne analize ravnanja z embalažo in odpadno embalažo se z 28, 29. in 30. členom tega predloga spreminjajo in dopolnjujejo 46., 47. in 48. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, da so natančneje določeni zavezanci za poročanje o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo ter podatki, ki jih morajo ti zavezanci sporočiti Agenciji RS za okolje. Glede določitve vsebine, oblike in obsega letne analize ravnanja z embalažo in odpadno embalažo ter glede opredelitve podatkov in virov podatkov za njeno pripravo pa je z 31. členom tega predloga dodan nov 48.a člen Uredbe o ravnanju z embalažo, s katerim je opredeljena letna analiza ravnanja z embalažo in odpadno embalažo.

33. člen:

S tem členom se v 51. členu Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo dodata nova tretji in četrti odstavek, s katerima se opredelijo podatki in viri podatkov za poročanje o potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk v okviru vsakoletnega sporočanja podatkov Komisiji o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo. S tem se prenaša drugi odstavek 1. člena Direktive 2015/720/EU glede predložitve podatkov Komisiji o letni potrošnji lahkih plastičnih nosilnih vrečk.

35. člen:

S tem členom se spremeni 53. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo tako, da se kazenske določbe prilagodijo novim določbam, dejanja, ki so določena kot prekršek, pa so navedena opisno. V skladu z načeli učinkovitosti, sorazmernosti in odvračilnosti se črta možnost izreka globe v razponu, ker v podzakonskem predpisu ni mogoče določiti, da se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem predpisom. Višine posameznih glob za prekrške distributerjev, končnih uporabnikov embalaže in odgovornih oseb vseh pravnih oseb in samostojnih podjetnikov posameznikov, za katere so s tem členom predpisane kazenske določbe, so primerno znižane, ker vse kršitve ne pomenijo enakega tveganja za varstvo okolja in zdravje ljudi.

41. člen:

Z 41. členom tega predloga se na novo na institucionalni ravni ureja ozaveščanje potrošnikov glede vpliva lahkih plastičnih nosilnih vrečk na okolje, kar predstavlja ukrep iz drugega odstavka 1. člena Direktive 2015/720/EU za ozaveščanje javnosti, zlasti potrošnikov, o vplivu plastičnih nosilnih vrečk na okolje in za spremembo miselnosti glede plastike kot neškodljivega in poceni blaga.